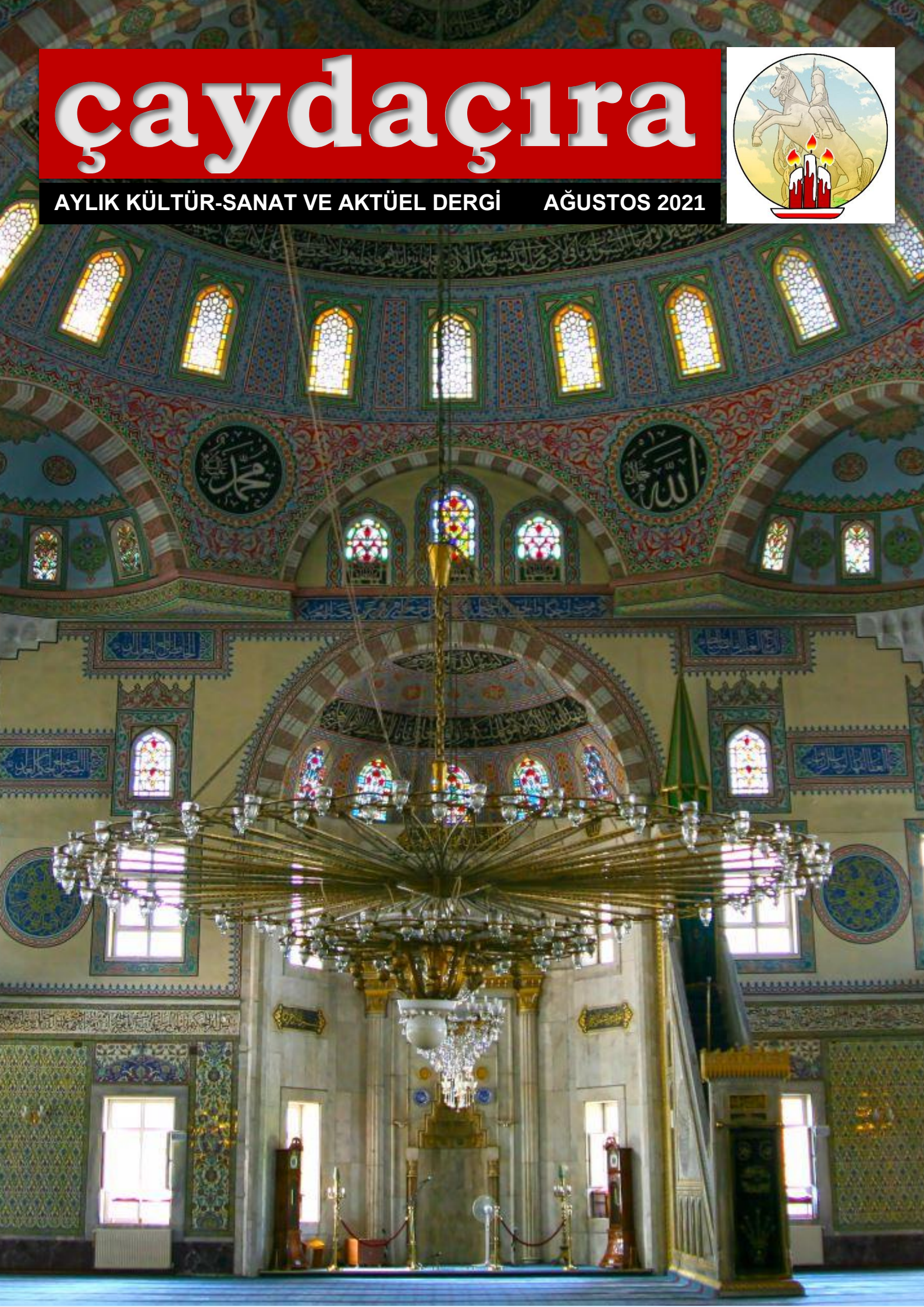
çaydaçıra

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ AĞUSTOS 2021

YILLIK ABONE FORMU

DINDİK DERGİSİ'NE ABONE OLUN KAPINIZA GELSİN

YILLIK ABONE ÜCRETİ 70 TL

Abone olmak için;
Halk Bankası İsmail Ekrem KATI
İBAN No: TR03 0001 2001 5650 0001 1051 98
ya da
PTT merkezlerinden, İsmail Ekrem KATI adına
Posta Çeki 445533 No'lu hesabına abone
bedelini ücretsiz yatırabilirsiniz.

Not: Adresinizi mutlaka bize bildirin.

Adres: DINDİK Mizah Dergisi Yeni Mahalle Gazi
Cad. Yüce Pasajı Kat:1/105 ELAZIĞ

Email: ekremkati@gmail.com
Tel: 05335654241

İÇİNDEKİLER

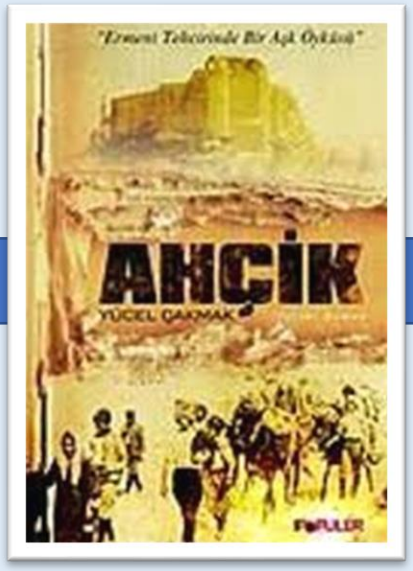
Elazığ'ın İlk Müzik Okulu: "Sekratlı Ali Bey Konağı"

"Aylardan Ağutos Günlerden Cuma"

82 yaşındaki Bakkal Bayro, hala Elazığlılar'a hizmet veriyor.

"Ahçik" Romanı Osman Sınav tarafından filmi yapılacak.

Müzikte sınırları aşan EMK Başkanı Hakan Çağlar

çaydaçıra

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
SAYI: 8 AĞUSTOS-2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAYIN YÖNETMENİ:
YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

KATKIDA BULUNANLAR:
İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
LÜTFİ ERGENE (ANKARA)
AHMET BULUT (ELAZIĞ)
SEVİM ANAGÜR KOYUNOĞLU (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
M. SAİT KARAÇORLU (İZMİT)
VEDAT YETİK (ELAZIĞ)
MUHAMMET KURŞUN (ANKARA)

Yücel ÇAKMAK

MERHABA…

Ağustos sayımızın en güzel girizgâhı **“Enver Abi”** adlı şiir… Üstad **Suat Yığmatepe** tarafından yazılan bu şiir aynı zamanda Müzisyenimiz **Esat Kabaklı** tarafından da bestelenmiş.
Suat Yığmatepe’yi önümüzdeki ay geniş bir şekilde tanıtacağız. Çok yönlü bir sanatkâr olan **Suat Yığmatepe** sizleri de şaşırtacak.
“Aylardan Ağustos Günlerden Cuma” bu dize eminim size yabancı gelmedi. **Destanlar Şairi Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu**’na ait olan bu dize çok büyük anlamlar içermektedir. Ağustos Ayında doğan ve yine Ağustos ayının bir Cuma günü vefat eden **Gençosmanoğlu**’nu bu sayıda tanıtacağız.
Yine geçen sayımızda yayınladığımız siyah beyaz bir foto birçok okuyucumuzun dikkatini çekti. **1974 Yılı Elazığ Lisesi Tiyatro Koluna** ait olan bu foto, tam bir **şöhretler karması** gibi… Kimler yok ki? İşte bu fotoda tanıdıklarımızı sizlere tanıtıyoruz.
Bu sayımızda hem sivil toplum örgütü başkanı… Hem bestekar… Hem solist… Hem eğitmen… Kartvizitinde birçok unvan bulunduran **Hakan Çağlar**’la sıcak bir sohbetim olacak. Aynı zamanda akrabam olan **Hakan Çağlar** (veya Çağlayan olarak da biliniyor)’ın bilinmeyen özelliklerini de öğreneceksiniz.
Sekratlı Ali Bey Konağı… Elazığ’ın ilk musiki cemiyeti… Harput Musikisini anlayan söyleyen ve bilen üstatlar bu konaktan yolu geçmiştir. Bu konakta **Enver ve Paşa Demirbağ** gibi üstatlar da yetişmiştir. Müzik okulu görevini üstlenen bu Konağı sizlere tanıtıyoruz.
Sağlığı konusunda birçok dedikodu üretilen **Bakkal Bayro (Bayram) Ural**’a **Çaydaçıra Dergisi** olarak, arkadaşımız **Fırat Bulut** sayesinde ulaştık. 10 metrekarelik dükkanında hala bakkallık yapan **Bakkal Bayro** (Bayro diyoruz çünkü Elazığ halkı O’nu öyle tanıyor. Saygısızlık olarak yorumlanmasın.) ömrü yettikçe işini yapacağını söyledi.
Elazığ Spor ve Basın Dünyasının iki önemli ismi **Kurdoğlu Ailesi**’nin iki ferdi **Metin ve Çetin Kardeşler**, isimlerini Elazığ tarihine altın harflerle yazdırdılar. **Elazığ Basınının “Çetin Abisi” Nazmi Çetin Kurdoğlu ismi** Elazığ Belediyesi tarafından ismi bir park da yaşatılacak.
Elazığ’ın Kültür Adamı ve Elazığ-Harput Folklor Turizm Derneği Eski Başkanlarından Nam-ı Diğer **“Böyük Abe”** Merhum **Bünyamin Eroğlu** adına anma programı düzenlendi. Elazığ Belediyesi ve EFTUD ortaklığında düzenlenen anma programı kapsamında Merhum Eroğlu **Elazığ Belediyesi Bünyamin Eroğlu Kültür ve Kongre Merkezi**’nde düzenlenen bir programla anıldı. **“Böyük Abe”**ye bizde anarak, Allah’tan rahmet diliyoruz.

Şairimizin bu şiiri Esat Kabaklı tarafından bestelendi…

ENVER ABİ

Duydum ki; Hastalanıp yataklara düşmüşsün
Tebrizi güller gibi dalında üşümüşsün
Arayıp da sormadım diye bana küsmüşsün

Otur kaya başına vur Cümbüşün teline
Kerem et türkü söyle üzülme Enver Abi

Duydum ki aşka gelip muhabbeti kurmuşsun
Çıkıp Kaya başına divandan dem vurmuşsun
Hafız'la her hal olup elezberde durmuşsun

Otur Kaya başına vur cümbüşün teline
Kerem et türkü söyle üzülme Enver abi

Çık kalenin başına derman gelsin diline
Solan yapraklar gibi düşme yaban eline
Neşe gelsin Harput'un esen seher yeline

Otur kaya başına vur Cümbüşün teline
Kerem et türkü söyle üzülme Enver Abi.

Mastar dağları kadar yücedir senin başın
Göklerden yağmur gibi akınca gönül yaşın
Yüreğimi burkuyor hüzünlü her bakışın

Otur kaya başına vur Cümbüşün teline
Kerem et türkü söyle üzülme Enver Abi..

Üç lüle pınarında Turna'lar seni bekler
Ayrılık ateşiyle her an yanar yürekler
Sensiz yasa bürünür Harput'da mavi gökler

Otur kaya başına vur Cümbüşün teline
Kerem et türkü söyle üzülme Enver Abi..

Suat YIĞMATEPE

Elazığ'ın ilk musiki cemiyeti…

SEKRATLI ALİ BEY KONAĞI

1963 - Sekratlı Ali Bey'in (Ayakta kır saçlı) Konağında Hocası Koğenkli Hafız ile (Şapkalı)

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

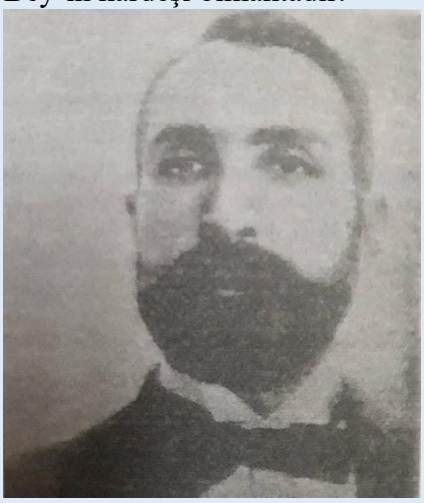
Sekratlı Ali (Demirtaş) Bey'i Elazığ'da tanımayan yoktu, bu zat son derece misafirperver, eli açık, iyilik ve yardım sever, düzgün ve temiz giyinen, konuşmalarına, tavrına ve hareketlerine dikkat eden, ağır başlı bir kimseydi. Her gün Sekrat Köyü'ndeki konağında onlarca kişi konuk olur, yer, içer, yatar ve sonra da yoluna devam ederdi.

Sekratlı Ali Bey bu okulu kurmasaydı, bu işe önderlik etmeseydi ne Enver ne de Paşa Demirbağ kardeşler olurdu ve ne de onların yetiştirdiği sanatçılar bugüne gelebilirdi. İşte bu konuyla ilgili Sekratlı Ali Bey'in teşbihi şöyle: "Oğlum Paşa, sana bir mesele anlatayım. Bir dağ düşün ve o dağın eteğinde düz bir tarla olsun. O tarlaya buğday tohumu ekelim, bahara yakın bu tohumlar çırpızlaşsın (toprak üstüne çıksın). Ancak bahar yağmurları ile ve eriyen karların tesiri ile tarla çamurla kaplansın, tıpkı bizim Harput musikisinin kaybolmaya yüz tutmuş olması gibi. Bahar gelip de yağmurlar durduğunda çamurlu kısımların az olduğu yerlerde tohumların tek tük yeşerip de çırpızlaştığı ve toprağın üzerine çıktığı yerlerde yine birkaç buğday sapı oluşur ya, işte bizim de yaptığımız bu. Biz de zorla toprağı delip yukarıya çıkan buğday sapına benziyoruz. Zira biz de el atmasaydık, Harput musikisi ve havaları da aynen o toprağın altında çoğunlukla kalan ve çürüyen buğday tohumlarının akıbetine uğrayacaktı."

Okul gibi Konak

Sekratlı Ali Bey, uzağı gören bir şahsiyete sahip olduğu için böyle bir teşebbüse girmiştir. İyi ki girişmiştir, iyi ki bu okulu o zaman kurmuştur. Eğer böyle yapmasaydı, bu musikiyi icra edecek insan bulamazdık, kaybolup, dejenere olup giderdi. Bununla beraber Ali Bey'in meclisinde bu işten anlayanlar bir araya gelir, musikinin temelini oluşturan şiirin, yani

güftenin manasını da okuyanın bilmesi gerektiği üzerinde hemfikir olurlardı. Bu meclise iştirak edenlerden Harputlu Paşa Dayı, Nasuh Bey, Baha İspir gibi şahsiyetler vardı.
Harput musikisinin muhafazası ve gelecek nesillere doğru düzgün bir tarzda intikalinin sağlanmasına vesile olan en önemli şahıs, Sekratlı Ali Bey'dir.
Palu'da ardarda meydana gelen yangınlar yüzünden halkın göç etmesi üzerine, nüfus azalmaya başladı. Bunun üzerine Ali Bey'de, Hafız ve yeğenleri Enver-Paşa Demirbağ ile birlikte 1964 yılında Elazığ'a taşındı.
Ali Bey, bir okul ve ekol olarak niteleyeceğimiz bu faaliyeti Yeni Mahalle'de Elektrik Arıza Servisinin devamındaki apartmanın o zaman bahçe içindeki iki katlı müstakil evinde, bu hayırlı musiki toplantılarını devam ettirmiştir. Paşa Demirbağ, işte böyle bir okulun öğrencisi olarak yarım asrı aşkın bir süredir Sekratlı Ali Bey'in vermiş olduğu görevi, yeni nesillere aşılamakla ve Harput musikisinin içinde onunla meşgul olarak hayatını sürdürüyor.
Türkiye'nin tanıdığı birçok sanatçıyı konağında ağırlamış ve misafir etmiştir. Elazığ'a gelen meşhur sanatçılar onu mutlaka ziyaret ederlerdi. Safiye Ayla ve birçok ses sanatçısı Sekratlı Ali Bey'in misafiri olmuşlardı. Bu ziyaretler sırasında yapılan meşk'lere Paşa ve Enver kardeşlerde katılır,
Sekaratlı Ali Demirtaş Bey, yörenin sayılı şahsiyetleri arasında varlıklı, zengin ve misafir sever bir insandı. Hiç evlenmemiş bekâr hayatı yaşıyordu. Yavuz Sultan Selim'in beratlı beylerinden Karacimşit'in torunudur.
Sekratlı Ali Bey Konağı ayrıca Atatürk'e de ev sahipliği yapmıştır. İsmet İnönü'nün hatıralarında, 1. Dünya Savaşı yıllarında Ali İhsan Paşa komutasındaki kolordunun o köyde konakladığı, ordu komutanın da Mustafa Kemal Atatürk'ün olduğunu ve Alibeyköy Konağı'nda misafir edildiğinin yer aldığı belirtilmiştir.
Öte yandan 9. Dönem Elazığ Milletvekili olan Rahmetli Abdullah (Demirtaş) Bey'in oğlu İbrahim Demirtaş alınan bilgiye göre, Babası Abdullah Demirtaş, Elazığ Palu-Kovancılar arasındaki SEKERAT Beylerinden Rahmetli İbrahim Bey'in oğludur ve yine Sekratlı Ali Bey'in kardeşi olmaktadır.

Korukoğlu Şevki Bey

Ailevi bir konudan dolayı muzdarip olan ve evinden ayrılıp Ali Bey'in konağında 3 yıl süreyle ikamet eden, Harput musikisine çok vâkıf ve bunları çok iyi icra eden Korukoğlu Şevki Bey; Enver ve Paşa Demirbağ kardeşlere ve aslen Palulu olan, fakat Diyarbakırlı Celal Güzelses diye anılan ses sanatkârına bu musikiyi öğretti. Hatta Celal Güzelses Palulu olduğunu, bunu Diyarbakır'da açıklayamadığını, zaman zaman gelip Korukoğlu Şevki Bey'den istifade ettiğini kendisi anlatmıştır.

Demirbağ Kardeşler

Kader onlara ağlarını çok küçük yaşta örmüştü. Palu merkezde çıkan yangın onların hayatını değiştirecekti. Palulu İbrahim Bey ve Ayşe Hanım'ın dört çocuğundan olan Paşa ile Enver kardeşler, Palu yangınından sonra Babaları İbrahim Bey'i kaybettikten sonra annesi ve 2 kız kardeşiyle Sekrat Köyü'ndeki Dayıları Ali Bey'in konağına yerleşirler.

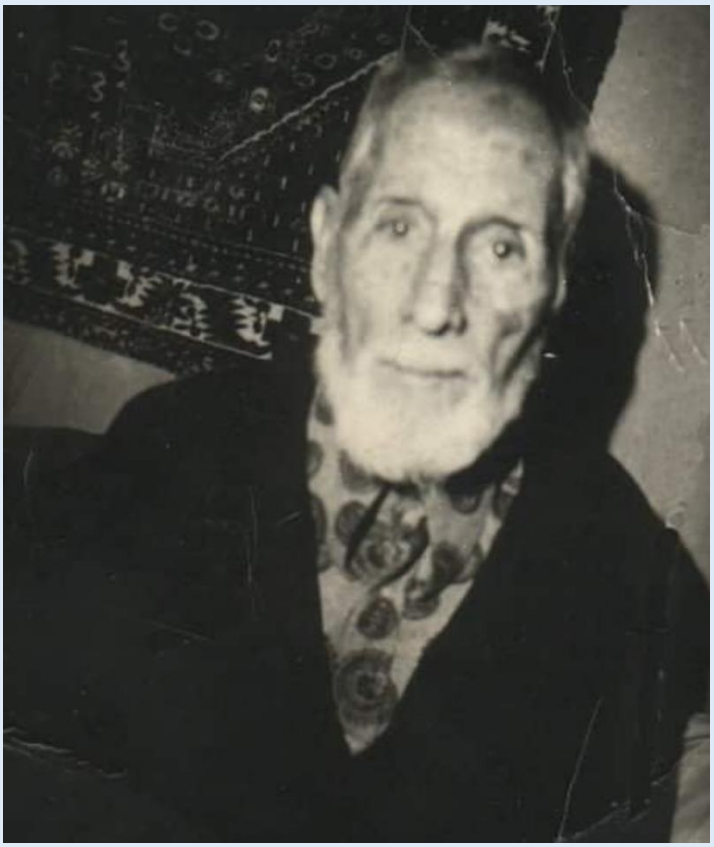
Dayı Ali Bey yeğenlerin seslerini ve müziğe ilgilerini fark eder ve yine döneminin en iyi üstadlarından biri olan Köğenkli Hafız Mustafa Süer'den ders almalarını sağlar. İki kardeş 15 yıl süren eğitimleri ile yöredeki birçok etkinlikte türküler okur. Gazeller söyler. Demirbağ, Sekrattaki Konaklarında "elezber" okurken çevre köylerdeki herkes işini – gücünü bırakıp dinlemeye gelirmiş.

Ali Demirtaş, Köğanklı Hafız'a, yeğenleri Paşa ve Enver Demirbağ'ı teslim etti: "Hafız Efendi", dedi. "Yeğenlerim sana emanettir. Onların ikisinin de sesi güzeldir. Paşa ortaokul, Enver ise ilkokul mezunudur. Yeğenlerimin Harput Musikisini öğrenip, icra etmelerini ve bu alanda birer usta sanatçı olmalarını arzu ediyorum."
Köğanklı Hafız: "Sen hiç merak etme beyim. Onları kendi evlâtlarımmış gibi yetiştireceğim.'' Bu konuşmanın ardından Köğanklı Hafız'ın, Sekeratlı Ali Demirtaş'ın konağında başlayan ve tam 15 yıl sürecek olan yaşamı da böylece başlamış oldu.

Köğanklı Hafız

Köğank'lı Hafız önceleri Çarsancak tarafından Göktepe'li Ahmet Bey'in Hafızlığını yapıyordu. Göktepe'li Ahmet Bey vefat edince, Hafızı Palu'nun Sekarat Köyündeki Ali Demirtaş Bey kaptı. Hafızı Konağına aldı. Hafız, Paşa ve Enver Demirbağ kardeşlerin, tam 15 yıl süreyle, Palu'nun Sekerat (Yazıbaşı) köyünde, Atatürk'ün "Milli Mücadele" kararını verdiği konakta hocalığını yapmış, onları musiki dünyamıza kazandırmıştır.

Köğank'lı Hafız, Sekerat'taki Konakta kaldığı süre içerisinde ayda iki gün, yılda ise ancak 15 gün toplu izin kullanılabiliyordu. Hafız, bu izin günlerinde 75 kilometrelik yolu o zamanın zorlu ulaşım imkanlarıyla kat ederek Elazığ'a geliyor, Aksaray mahallesindeki evinde ailesi ve çocuklarıyla birlikte kalıyordu. Sekeratlı Ali Demirtaş bey, Hafızın ve ailesinin her türlü ihtiyacını karşılıyordu. Hafız'ın evinin yıllık ihtiyacı konakta itinayla hazırlanıp traktörle gönderiliyor ve ayrıca kendisine para da takdim ediliyordu.

Ali Bey'in tarihi konağı

Elazığ'ın Kovancılar ilçesindeki zamanla yok olan 115 yıllık 'Alibeyköy Konağı'nın

köylülerin gözetiminde bugüne kadar ayakta kalan kemerli giriş kapısı restore edilmeyi bekliyor. Tarihi yapının taşlarının düşmeye başladığını belirten yöre sakinleri, çocukların altından geçtiğini, üzerlerine devrilmesi halinde kurtulmalarının çok zor olduğunu söyledi.

Kovancılar ilçesine bağlı Yazıbaşı Köyü (Sekrat) sınırları içerisinde bulunan tarihi 'Alibeyköy Konağı'ndan geriye kalan kapının kemerli surları zamana karşı direniyor. 2. Abdülhamid döneminde inşa edildiği bilinen ve kapı surundaki kilitli taşta 1905 yılında yapıldığı yazılı olan tarihi konak zamanla yok oldu. Geleneksel mimari tekniğinden ziyade kilit sistemiyle yapılan ve üzerinde Osmanlı dönemine ait rakamların olduğu tarihi kapı suru, şimdilerde mevsimsel yağışların da etkisiyle aşınmaya ve zaman zaman taşlar düşmeye başladı. Köyün içerisinde kalan yüzyılı aşkın tarihi ile sit alanı içerisinde yer alıp almadığı köy sakinleri tarafından bilinmiyor.

Enver DEMİRBAĞ ve Arkadaşları Sekratlı Ali Bey Konağı'nda...

‘Böyük Abe’ Vefatının Üçüncü Yılında Anıldı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi ve Elazığ Folklor Turizm Derneği, vefatının 3. yılında Merhum Bünyamin Eroğlu’nu unutmadı…

Elazığ’ın Kültür Adamı ve Elazığ-Harput Folklor Turizm Derneği Eski Başkanlarından Nam-ı Diğer “Böyük Abe” Merhum Bünyamin Eroğlu adına anma programı düzenlendi. Elazığ Belediyesi ve EFTUD ortaklığında düzenlenen anma programı kapsamında Merhum Eroğlu kabri başında dualarla anıldı.

Elazığ Belediyesi Bünyamin Eroğlu Kültür ve Kongre Merkezi’nde gerçekleştirilen programın açılış konuşmasını Elazığ Folklör ve Turizm Derneği Başkanı Ziyaeddin Akgüneş yaptı.

EFTUD (Elazığ Folklor ve Turizm Derneği) Başkanı Ziyaaddin Akgüneş yaptığı konuşmada; “Bu akşam çok önemli çok değerli bir insanı “Böyük Abe’yi” Bünyamin Eroğlu’nu anmak için toplandık. Böylesine değerli bir kültür, sanat adamını anmak, onun çizdiği bu yolda

ilerlemek kültürümüzü, örfümüzü devam ettirebilmek, onun eserlerini bir sonraki nesle aktarmak için çalışmak bizim için onurdur, şereftir. Tekrardan "Böyük Abe" Bünyamin Eroğlu'na Allah'tan rahmet diliyorum" ifadelerinde bulundu.
Etkinlikte konuşma yapan bir başka isim ise, Bünyamin Eroğlu'nun abisi Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Türker Eroğlu oldu. Türker Eroğlu yaptığı konuşmada; "Bünyamin Eroğlu namı değer "Böyük Abe", besteleriyle, yapmış olduğu çalışmalarıyla, insanlığıyla, vatan, millet aşkıyla, değerlere olan bağlılığıyla, insanlığıyla bizlere çok şey öğretti. Onu, bu ölüm yıldönümünde rahmetle, saygıyla ve özlemle anıyorum. Harput kültürü yüzyıllardan beri süren bir kültürdür. Bu kültürün devam etmesine birçok üstat destek vermiştir. Bu yüzden hepsine ayrı ayrı şükranlarımı sunuyorum" dedi.
Eroğlu'nun moderatörlüğünde gerçekleştirilen panelde Fırat Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Yavuz Haykır konuşmacı olarak katıldı.
Konuşmaların ardından Bünyamin Eroğlu'nun oğlu Fatih Eroğlu, MHP Elazığ İl Başkanı Semih Işıkver'e plaket takdim etti. Ardından Solist Murat Uysal ve Hasan Öztürk, Bünyamin Eroğlu'nun bestelerini seslendirdi.

BÜNYAMİN EROĞLU

Elazığ'ın yetiştirmiş olduğu büyük usta Bünyamin Eroğlu, Elazığ Kültürü'nün yaşaması için çok önemli destekler sağladı. 64 yıllık hayatının çok büyük kısmını sanata ve Elazığ kültürüne ayırdı.
Elazığ'ın Hanköyü Beldesinde, Mehmet ve Vasfiye çiftinin 6 çocuğunun üçüncüsü olarak 25 Ocak 1954 tarihinde dünyaya geldi. İlkokula Cumhuriyet İlkokulunda başlayıp, Murat İlkokulu'nda tamamladı. Ortaokula başlayacağı zaman, babası, Bünyamin Eroğlu İmam Hatip Lisesine yazılmasını istemişti. İmam Hatip Lisesi'nin Orta ve Lise kısmını birlikte okuyup, 1973-1974 öğretim yılında mezun oldu.

OKUL SIRALARINDA SESİ FARK EDİLDİ

Okul sırasında sesinin güzelliği dikkat çekmişti. Okulunun sosyal etkinliklerinde vazgeçilmez bir isim olmuştu. Folklor ekiplerinde oynuyor ve başarılı oyunlar sergiliyorlardı. Üniversite Mahallesi'nin gençleri toplanıp türküler söylerken, Eroğlu da kaval çalarak onlara eşlik ediyordu. Aslında sesinin güzelliği daha İmam Hatip Lisesi'ndeyken fark edilmişti. Ezanı mükemmel okuyordu. Bir gün Bölge Camii'nde ezan okuyordu ve dönemin müftüsü, rahmetli

Hacı Ömer Bilginoğlu o gün Teşfikiye Camii'ne gitmek için evinden çıkmış ve okunan bu ezanı duyunca yolunu değiştirip Bölge Camii'ne gelmişti. Namazdan sonra, Bünyamin'e, "Sen Bilal Habeşi misin? Beni bu yaşta çekip buralara getirdin." diyerek takdir sözleri etmiş ve memnuniyetini dile getirmişti.

BABASINDAN ONLARCA KASET KALMIŞTI

Babası Mehmet Bey'de Bünyamin gibi musikiye meraklı birisidir. O'da gençliğinde, bisiklete binerek Hankendi'nden Elazığ'a müzik kursuna gidermiş. Keman dersleri almış. Çocuklarına Harput kültürünü ve musikisini aşılamaya çalışırmış. Çocukları büyüdüğünde, onu sadece Cami dersleri ve Cami yaptırma ve Yaşatma hizmetleri içinde görmüşler. Vefat ettiği zaman, çocuklarına eşsiz bir musiki hazinesi içeren onlarca kaset bırakmıştır.

İLK BESTESİ 1970 YILINDA

Bünyamin Eroğlu'nun folklöre olan merakı lise yıllarında bir tutku halindedir. Daha 1970 yılında Halkevi'ne (EFTUD) gitmeye başladı. 1971 yılında bir gazetenin açtığı ses yarışmasına Elazığ İmam Hatip Okulu'nu temsilen katıldı ve derece aldı. Okulu'nun her yıl düzenlediği "Mevlana Geceleri"nde o daimi İlahici ve kasideciydi. Bu sırada kaval yanında Bağlama da çalmaya başlamıştı. İlk bestesini 1970'de yaptı. EFTUT gecelerinde, Esat Kabaklı ve rahmetli İlhami Yağcı ile sahneye çıkmaya başlamıştı.

DÜĞÜNÜNDEN 10 GÜN SONRA BABASI ÖLDÜ

Yüksek öğrenimini tamamlamak amacı ile "Mektupla Eğitim" programına katıldıysa da eğitimin bu şeklini sevmemişti. Oradan vazgeçerek (Erzurum Yüksek İslam Enstitüsü) Erzurum Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü'ne kayıt oldu. Özel durumu nedeniyle bu okulu da ayrılmak zorunda kaldı. 1976 yılında evlendi. Düğünden 10 gün sonra babası vefat etti. Babasının vefatı onu çok sarstı ise de kendisini toparlayıp, hayat mücadelesine devam etti.

Elazığ-Harput Kültürü adına çeşitli faaliyetler düzenledi. Yurt içi ve yurt dışında çeşitli organizasyonlara imza attı. Ve birçok ödülün sahibi oldu. Bu arada beste çalışmaları da yapmaya devam ediyordu. Ud ve Cümbüş dersleri de almış olan Eroğlu, otuza yakın beste çalışması yaptı.

ŞİİR VE MANİLER OKUDU

Çok yönlü bir kişilik olan Eroğlu, Gazetelerde Köşe Yazarlığı, Yerel TV'lerde program yöneticiliği de yaptı. Mahalli kasetçilik hizmetleri yürüten ekiplerin kasetlerine şiir ve maniler okuyarak bir ilki gerçekleştirdi. Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğünde çalışıyordu. Maddi sıkıntısı azalmış ve kültür hizmetlerine daha rahat katılıyordu. Necati Kanter'in kurduğu "Dergâh Tiyatrosu'nda görev alıp çeşitli rollerde oynadı.

VAZGEÇMİLMİYOR

Ünlü Sanatçı Murat Göğebakan'ın en çok beğenilen şarkılarından biri olan Vazgeçilmiyor'un bestesi de yine Bünyamin Eroğlu'na aitti.

EVLİ VE 3 ÇOCUK BABASIYDI

Halkoyunları dalında da faaliyetleri oldu. Önce oyuncu, sonra oyun öğreticilik yaptı. EFTUD'UN başkanlığını yürüttü. Halk Oyunları Federasyonu Bölge Koordinatörlüğü görevini de üstlendi. Evli ve üç çocuk babası olan Bünyamin Eroğlu, 27 Temmuz 2018 tarihinde hayatını kaybetti.

Elazığ Belediyesi, Elazığ Belediyesi Kültür ve Kongre Merkezi'nin isminin değiştirilmesine karar verildi. Elazığ kültürünün önemli isimlerinden birisi olan "Böyük Abe" olarak bilinen Merhum Bünyamin Eroğlu'nun ismi; Elazığ Belediyesi Kültür ve Kongre Merkezi'ne verildi.

Müzikte sınırları aşan EMKD Başkanı Hakan Çağlar…

Başkan gelecekten umutlu

- **Eylül ayında kuruluşunun 50. Yılını kutlayacak olan EMKD, dev bir konserle Ekim ayında sevenleriyle buluşacak.**

Yücel ÇAKMAK

Sevgili okuyucularımız bu sayı konuğumuz yine sanatçı bir dostumuz. Hem bestekar hem solist hem de başkan…

Her şeyden önce Elazığ Sevdalısı…

- **Sayın Hakan Çağlar kendinizi tanıtır mısınız? Gerçi 'Çağlayan' soy ismiyle de biliniyorsunuz. Galiba sahnede kullanıyorsunuz.**

- "Çağlayan" soyadını genelde sahnede kullanıyorum. Hakan Çağlar 1967 de Elâzığ'da doğdu. 10 yaşında musikiyle tanıştı İlk orta ve liseyi tamamladıktan sonra üniversite harita kadastro ve işletme fakültelerini tamamladı. 1985'te Elazığ Musiki Konservatuarı Derneği'ne üye olup dernekte şan dersleri ve ud, cümbüş, org, bağlama gibi saz aletlerinin eğitimini aldı. 2020 yılında kanun yararına çalışan Elazığ Musiki Konservatuarı Derneği'ne başkan seçildi. Ve halen görevini yürütmektedir.

- **Önce Elâzığ Musiki Konservatuar Derneği başkanlığından başlayalım. Elazığ'ın kurumsal bir cemiyetine başkanlık yapmak nasıl bir duygu? Çalışmalarınızdan bahseder misiniz?**

- Böylesine köklü bir derneğe başkanlık yapmak onur verici bir durumdur.
Kamu yararına çalışan Elazığ musiki konservatuar derneğimizde gençlerimizin topluma yarayışlı olmaları için saz ud bağlama piyano gitar kanun keman mey klarnet gibi kurslar verilmektedir. Yöremizin sanat ve kültürünü tanıtıp yaşamasını sağlamaktayız. Derneğimizden eğitim alan arkadaşlarımızı üniversite konservatuarlara bölümüne hazırlayıp öğretmen, devlet sanatçısı, radyo sanatçısı yetiştirmektedir. Birçok arkadaşlarımız bu görevlerde bulunmaktadır. Derneğimizi dönemin Cumhurbaşkanları Turgut Özal ve Süleyman Demirel, Milletvekilleri ve devletimizin üst derece bürokratları ziyarette bulunmuştur. Derneğimiz 1971 yılında kurulmuş 1996 yılında bakanlar kurulu kararı ve Cumhurbaşkanı onayıyla kamu yararına çalışan dernek statüsünü almıştır.
Derneğimiz istenilen yerde değil. Harput musikisi istenildiği gibi tanıtılmıyor. Biz derneğimizde Harput musikisi kürsübaşı başkanlığını açtık. Burada Harput musikisine daha iyi ivme kazandırarak, gençlerimize daha çok sevdireceğiz. Ayrıca Türk Sanat Müziği, halk müziği ve halk oyunları kürsüleri açtık. Bunları Elâzığ'ımızın kültürüne hizmet amaçlı uygulayacağız Allah izin ederse.

Bizim Elazığ musikimiz Şanlıurfa'dan daha zengin, ama bizim Harput musikisinde bir öncü olmadığı için, daha önceki yıllarda büyük ağabeylerimizin yaptığı öncülükle musikimiz ayakta kalmıştır, ama bunlar göçüp gittikten sonra Harput musikisi ölmüş. Birçok yere gidin Harput musikisi diye bir şey okunmuyor. Hep Urfa, Diyarbakır türküler okunuyor. İnşallah biz ekibimizle birlikte bunu canlandıracağız, en iyi yerlere getireceğiz. Bugün düğün salonlarında Elazığ halk oyunları diyorsunuz ama Elazığ halkoyunları ile alakası olmayan halaylar oynanıyor. Bunlarda Diyarbakır, Bingöl halaylardır. İşte bu durumlarla ilgileneceğiz ve bunları düzletmek için el birliği ile çalışacağız.

- **Haziran sayımızda cemiyetinizden yetişen kadın bestekarlarımızdan Duygu Turan'ı tanıtmıştık. Cemiyetin yetiştirdiği böyle sanatkârlar eminim daha da vardır. Bu konuda düşünceleriniz nelerdir?**
- Duygu Turan'la tabii ki gururlandık. Derneğimizde eğitim alıp değerli yerlerde görev yapan hocalarımız bulunmaktadır. Örneğin Alaeddin Pakyüz Üsküdar musiki cemiyeti başkan yardımcısı şu anda. Adnan Çilesiz devlet sanatçısı. Kenan Yaman devlet sanatçısı. Kenan Çimtay devlet sanatçısı vb gibi birçok üyemiz güzel noktalarda bulunmaktadır. Hakikaten onlarla gurur duyuyoruz.
  Bu sene 50. Kuruluş Yılımızı Ekim ayında büyük bir konserle kutlayacağız. Bu konsere cemiyetimizden yetişen tüm isimler katılacak.
- **Bestekarlardan bahsetmişken son aylarda şahsınız bir atak yaparak, bestelerinizi sevenlerinizle sosyal medyadan ve dijital müzik platformlarından paylaşmaya başladınız. Bu konudan bahseder misiniz? Çalışmalarınız devam edecek mi?**
- Pandemi dolasıyla biz müzisyenler uzun süre sahne alamadık. Biz de bu dönemi üreterek beste çalışmalarında bulunarak değerlendirdik. Çalışmalarımızı dijital ortamda paylaşarak kitlelere ulaştırdık. Daha önceleri de bestelerimiz vardı ama insanlara ulaştıramıyorduk. Şimdi dijital müzik platformları ve klipler sayesinde sevenlerimize ulaşıyoruz. Sanatçı arkadaşlarımda eserlerimi okudu. 2 albüm yaptım. Genelde özel konserler ve festivallerde sahne almaktayım.
- **Sıcak sohbet için teşekkürler…**

Duman almış mezarımın üstünü
Kömür gözlüm vah vah acep benden küstü mü?
Ahbaplarım benden ümit kesti mi?

Muradına ermeyen Nesibe

Ele avuca sığmayan Nesibe, anasının gözü önünde belalısı tarafından vurulur.

Yücel ÇAKMAK

Evvel zaman içinde kalbur zaman içinde yılı belli değil, herhalde çok eski, Harput'un belli başlı mahallerinden (Hoca Ahmet Asım Efendi konağının bitişiğinde) birisindeyiz. Burada mütevazı bir aile oturuyor. Bir ana bir oğul bir de gelin. Tanrı bu aileye iki de kız çocuğu vermiş. Birinin adı Nesibe diğerinin Pamuk. Doğrusu ikisi de güzel mi güzel. Fakat Nesibe çok şirin ve daha cazibeliydi.

Bir kış günü baba, satlıcana (zatürreye) tutularak bir hafta içinde ölüyor. Gel zaman git zaman anaya da bir kısmet çıkarak Yılangeçiren Köyü'ne gelin gidiyor. İhtiyar büyük ana Güllü bacı ise, oğlunun yuvasını bozmadan bu inci gibi torunlarına kanat açarak Harput'ta kalıyor. Kızları büyütüp yetiştirmeye çalışıyor... Kızlar gerçi yetişiyorlar fakat evde ana baba baskısı olmadığından serbest, hoppa ve afacan olarak...

Nesibe büyüyüp geliştikçe güzelliği de o nispette artmakta... Boyu... Posu yerinde ... Yüzünün hat güzellikleri kara kaşları, kara gözleriyle müstesna bir Harput güzeli... Onu kim görürse hayran olurmuş. Onun bu güzelliği az zamanda bütün şehre yayılmış, dillere destan olmuş... Bu haliyle beraber, Harput gibi mutaassıp bir muhitte, serbestçe evinin damına çıkıp damdan ve pencereden gelip geçenleri seyretmeye ve genç delikanlılara gülücükler dağıtmaya

başlamış. O'nun bu serbest hareketleri bütün Harput'un dedikodusunun Nesibe'nin üzerinde toplanmasına vesile olmuş.
Harput'un çölleleri (İstanbul'da külhanbeyi, Diyarbakır'da perhas, ne ise Harput'ta da Çölle aynı anlamdadır.) Hiç dururlar mı? Nesibe'yi bir kerecik olsun görmek için takip ve tecessüsler günden güne çoğalır, sözlü tacizler başlar. Her gece sabahlara kadar pencerelerine, damlarına taş yığdırılmakla rahatsız edilirler.
İşte bu hovardaların arasında başka Karaligilin (Kara Ali gil) Mustafa vardır. Elazığ Mebusu Naci beyin küçük kardeşi Mustafa yakışıklı bir gençtir. Aynı zamanda iyi bir ailenin çocuğudur. Fesinin üstüne ince boyalı yazma sarar, mert, cesur, fakat hovardamı hovardadır. Aynı zamanda saz da çalarmış, Nesibe'nin gönlü de Mustafa'dadır.
Fakat Nesibe'nin peşinde biri daha varmış. Nesibe'nin peşinde Hüseynikli Hamdi Çavuş namında bir belalı vardır. (Jandarma süvarisi ve yağız bir delikanlı) Görevine gidip gelirken Nesibe'yi görür, beğenir ve gönlünü kaptırır. Hamdi Çavuş bir taraftan kızı sıkıştırdığı gibi, bir taraftan da büyük anası Güllü bacıya müracaatla Nesibe'ye talip olur. Hamdi Çavuş hem Nesibe'den hem de büyük anadan yüz bulamayınca tehdit ve müdahalelerini sıklaştırır. Güllü Bacı daha da ihtiyarlamıştır. Bu durumdan biraz olarak Nesibe'yi evinden uzaklaştırmak ve Mustafa Bey'e vermek için Yılangeçiren'de ki anasının yanına gönderir. Nesibe, Mustafa'dan ayrılmak istemez, fakat mecburen ağlaya ağlaya anasının yanına gider. Fakat Hamdi Çavuş Nesibe'nin gittiği yeri de öğrenerek oraya da musallat olur. Orada da gerek kız gerekse de anasından yüz bulamayınca deliye döner ve elindeki martiniyle (tüfeğiyle) anasının gözü önünde Nesibe'yi öldürür sonra da atına binip firar eder. Bu acı ve kötü haber Harput'ta yayılınca, Harput'un meçhul şair ve bestecisi (türkü yakıcısı) bu ezgiyi dile getirir.

DUMAN ALMIŞ

DUMAN ALMIŞ MEZARIMIN ÜSTÜNÜ
KÖMÜR GÖZLÜM VAH VAH ACEP BENDEN KÜSTÜ MÜ
AHBAPLARIM BENDEN ÜMİT KESTİMİ

KONMA BÜLBÜL KONMA MEZAR TAŞIMA
GENÇ YAŞIMDA (VAH VAH) NELER GELDİ BAŞIMA

BİR TAŞ GELDİ PENCEREYE TAK DEDİ
GÜLLÜ BACI (VAH VAH) NESOM BURDA YOK DEDİ
İNANMAZSAN ÇIH YUHARI BAH DEDİ

BİR SAZIN VAR ALTI TELDEN BAĞLAMA
BEN GİDERSEM KÖMÜR GÖZLÜM AĞLAMA
ÖLÜR İSEM ELLERE BEL BAĞLAMA

BİR YAZMAM VAR DÜRE DÜRE EKLERİM
ÖLENE DEK YAR YOLUNU BEKLERİM
HİÇE GİTTİ ŞU BENİM EMEKLERİM

DUMAN ALMIŞ MEZARIMIN ÜSTÜNÜ
KÖMÜR GÖZLÜM ACEP BENDEN KÜSTÜ MÜ
YOKTUR KATİLLERİN DİNİ İMANI

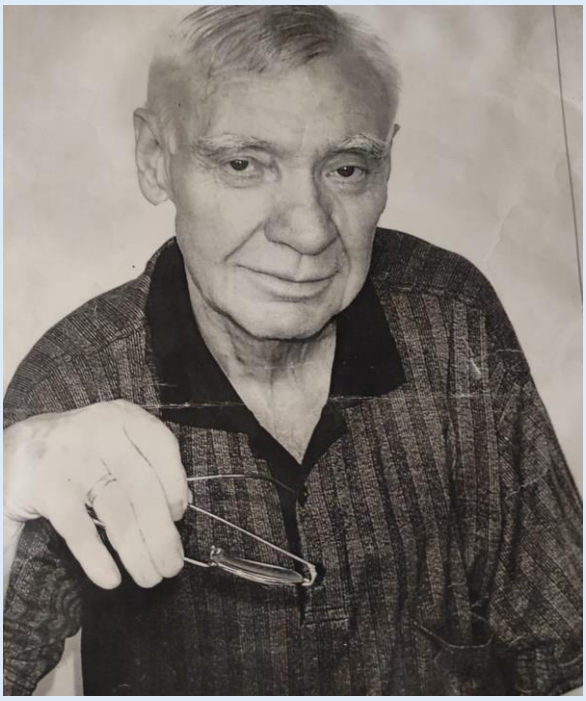
UFACIK TAŞLARLA KALA YAPILMAZ
ON ATLIYLA HAMDİ ÇAVUŞ TUTULMAZ
NESİBE ÖLMEKLE HARPUT YIKILMAZ

UZUN OLUR UZUN YOLUN SELVİSİ
BEN BİLMEZDİM BENİM YARİM HANGİSİ
KARA KAŞLI KARA GÖZLÜ KENDİSİ

KAYNAK : ANONİM

Elazığ'ın unutulmaz kardeşleri

***Elazığ'ın spor ve basın tarihine adlarını altın harflerle yazdıran Metin ve Çetin Kurdoğlu kardeşlerden Nazmi Çetin KURDOĞLU'nun ismi Elazığ Belediyesi tarafından bir parka verildi.**

ÇAYDAÇIRA / ELAZIĞ

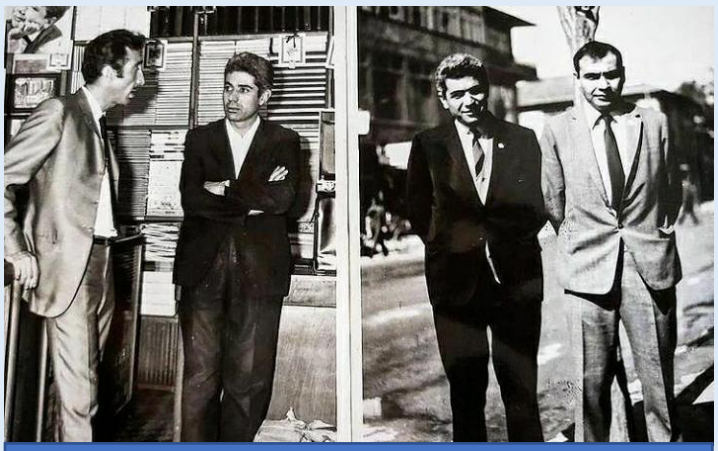
Elazığ Spor ve Basın Dünyasının iki önemli ismi KURDOĞLU Ailesi'nin iki ferdi Metin ve Çetin Kardeşler, isimlerini Elazığ tarihine altın harflerle yazdırdılar.

Birçok sivil toplum örgütünün kuruluşunda yer alan Diş Hekimi Metin KURDOĞLU'nun kardeşi Elazığ Basınının "Çetin Abisi" Nazmi Çetin KURDOĞLU ismi Elazığ Belediyesi tarafından ismi bir park da yaşatılacak.

Dr. Metin KURDOĞLU

07.10.1934 Tarihi'nde Elazığ'da dünyaya gelen Metin KURDOĞLU, İlk, Orta ve Lise Tahsilini yine Elazığ'da tamamladı.

İstanbul Üniversitesi'nden mezun olan Metin KURDOĞLU, Diş Tabibi olarak uzun yıllar hizmet verdi.

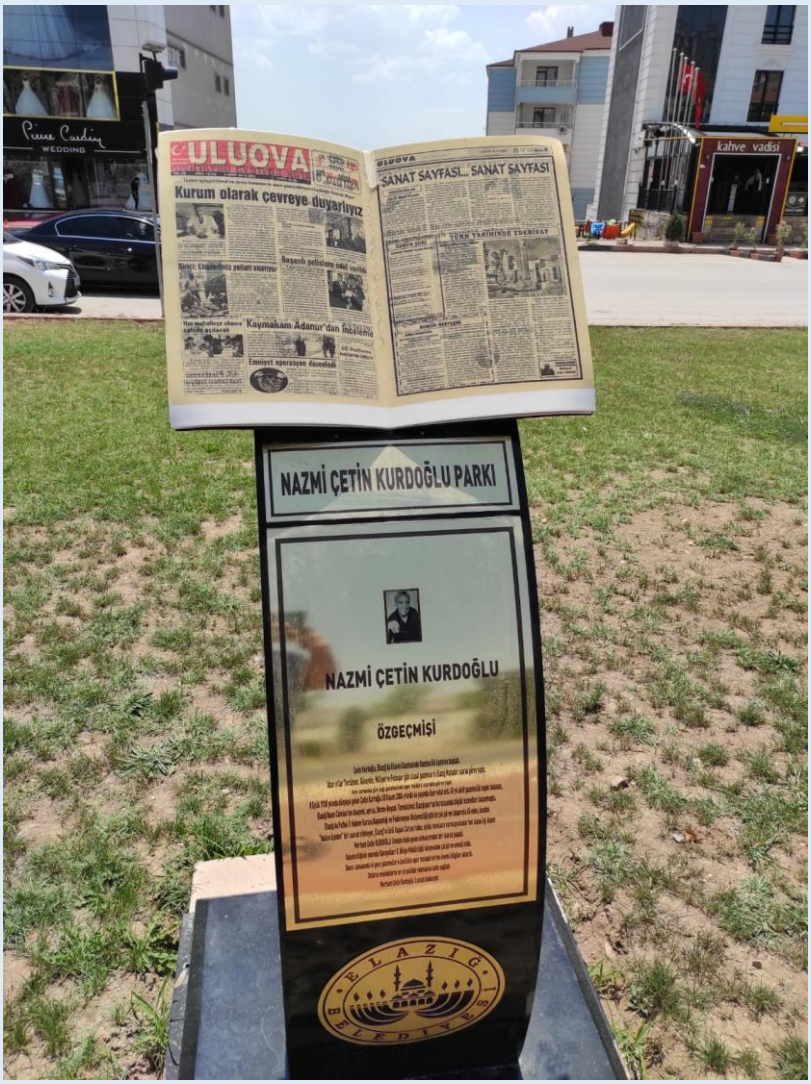
Metin ve Çetin Kurdoğlu, komşuları Saray Kırtasiye sahibi Orhan Diker'le birlikte…

Elazığ'da sosyal amaçlı birçok sivil toplum örgütünde üstün hizmetler veren Metin KURDOĞLU, Evli ve Engin ile Aydın isimli 2 çocuk babasıydı.

Elazığspor Kulübü'nün Kurucu Üyeliğinin yanı sıra Bordo-Beyazlı Kulüp'te çeşitli görevlerde de bulunan Merhum Diş Tabibi Metin KURDOĞLU, hayatı boyunca aktif bir yaşantıyla dikkât çekerken, Türkiye Futbol Federasyonu Eski Yönetim Kurulu Üyeliği, Elazığ İl Hakem Kurulu Kurucu Üyeliği ve Başkanı, Elazığ Musîkî Cemiyeti Kurucu Başkanlığı, Kızılay Elazığ Şubesi Kurucu Üyeliği gibi birçok sivil toplum kuruluşunda aktif görevler ifâ etmişti.

11 Ekim 2005 Tarihi'nde 71 yaşında Elazığ'da hayata gözlerini yummuştu...

Merhum Metin KURDOĞLU'nun vefatı, Elazığ Spor Câmiası ve Elazığ Halkı tarafından büyük üzüntüyle karşılanırken, evli ve 2 çocuk babası olan Merhum Metin KURDOĞLU, Elazığ İzzetpaşa Camii'nde yüzlerce Elazığlı'nın katıldığı cenaze namazının ardından Asrî Mezarlık'ta bulunan Aile Kabristanı'na defnedilmişti.

Nazmi Çetin KURDOĞLU

Çetin KURDOĞLU, Elazığ'da Uluova Gazetesinde Gazetecilik hayatına başladı. Uzun yıllar Tercüman, Günaydın, Milliyet ve Fotospor gibi ulusal gazetelerin Elazığ Muhabiri olarak görev yaptı. 8 Eylül 1938 yılında dünyaya gelen Çetin Kurtoğlu 30 Kasım 2004 yılında 66 yaşında iken vefat etti. 49 yıl aktif gazetecilik hayatı bulunan, Elazığ Basın Camiasının duayeni, ayrıca, Bordo-Beyazlı Temsilcimiz Elazığspor'un kuruluşunda büyük hizmetleri bulunmuştu. Elazığ da Futbol İl Hakem Kurulu Başkanlığı ve Federasyon Gözlemciliği gibi birçok görevi başarıyla ifa eden, kendini "Halkın İçinden" biri olarak niteleyen, Elazığ'ın ünlü Kapalı Çarşısı'ndan, siyasi konulara varıncaya kadar her alana ilgi duyan Merhum Çetin KURDOĞLU ilimizin önde gelen simalarından biri olarak yaşadı.

Gazeteciliğinin yanında Karayolları 8. Bölge Müdürlüğü bünyesinde çalıştı ve emekli oldu. Basın camiasında ki genç gazetecilere özellikle spor muhabirlerine önemli bilgiler aktardı. Onların mesleklerini en iyi şekilde yapmasına katkı sağladı. Merhum Çetin KURDOĞLU 3 çocuk babasıydı.

"Elazığspor benim her şeyim…"

Merhum Çetin Kurdoğlu, vefatından bir gün önce Spor Müdürlüğü yaptığı Günışığı Gazetesi'ne 29 Kasım 2004 Tarihi'nde Elazığspor'la ilgili son sözleri şöyle olmuştu: "Elazığspor'un bütün maçlarına gidiyorum. Ancak, rahatsızlığım nedeniyle Kocaelispor Maçı'na gidemediğim için çok üzüldüm. Elazığspor benim için çok şey ifade ediyor. Elazığspor benim her şeyim. Biz, Elazığspor sevdalısıyız. Gelemezsem, söyleyin bu maçı da Bursaspor Maçını da benim için oynasınlar..."

Parka ismi verildi

Elazığ Belediye Başkanlığı Merhum Nazmi Çetin KURDOĞLU'nun ismini ölümsüzleştirdi. Belediye Başkanlığı Malatya Caddesi üzerindeki bir yeşil alanı "Nazmi Çetin Kurdoğlu Parkı" olarak adlandırdı. Merhum Nazmi Çetin KURDOĞLU'nun özgeçmişinin de yer aldığı anıtta fotoğrafı da bulunuyor.

Adım Adım Fırat'a doğru…

- **Elazığ'da açılacak üniversiteye *"FIRAT"* adının verilmesi, ilgili kuruluşlar ve Elazığlılar tarafından benimsenir. Nitekim 23-25 Nisan 1971 tarihleri arasında yapılan geniş kapsamlı toplantıda da, kurulacak üniversitenin "Elazığ Fırat Üniversitesi" olarak isimlendirilmesi uygun görülür.**

HÜSEYİN GAZİ ORHAN
Fırat üniversitesi Hastanesi
Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü

Prof. Dr. Nazım Özkazanç mektubunda;
"Muhterem Kerim Bey,
Tanrı'nın sizleri ve Elazığlıları tanımak olanağını bana lütfetmesini hayatımda büyük bir bahtiyarlık olarak kabul ettiğimi zevkle ve gururla belirtmek isterim.
Elazığ'da kalışımız esnasında heyetimize karşı göstermiş olduğunuz sevgi, samimiyet dolu sıcak ilginize, ayrıca yapmış olduğunuz maddi ve manevi yardımlarınıza, katlanmış bulunduğumuz zahmetlerinize candan teşekkürler.

Yıllardır Elazığ'ı görmek benim bir arzumdu. Bahtiyarım ki bu arzum gerçekleşti. Tarihi zenginliği, tabiat güzelliklerini bir arada sinesinde kucaklamış bulunan Elazığ'ı görmek ve onun hürmetkar, vefakar, bilime ve kültüre aşık evlatlarını tanımak saadetine ulaştım. Elazığ halkına sonsuz saygılar. Ankara 28.5.1970
Prof. Dr. A. Nazım Özkazanç" demiştir.
Temizer Hoca ise memnuniyetini de kendi üslubunca yazdığı mektupta şöyle dile getirmiştir;
"Çok muhterem Kerim Sunguroğlu Kardeşime,
Sizden üzülerek ayrıldık. Heyetin takdir, teveccüh ve teşekkürünün haddi payanı yoktur. Muhterem Harputluluğunun en ulvi esaretini bihakkın yerine getirdiniz. Bir hemşeri olarak göğsüm kabardı. Sizlerle iftihar bize şeref veriyor. Kardeşim ben teşekkür babında

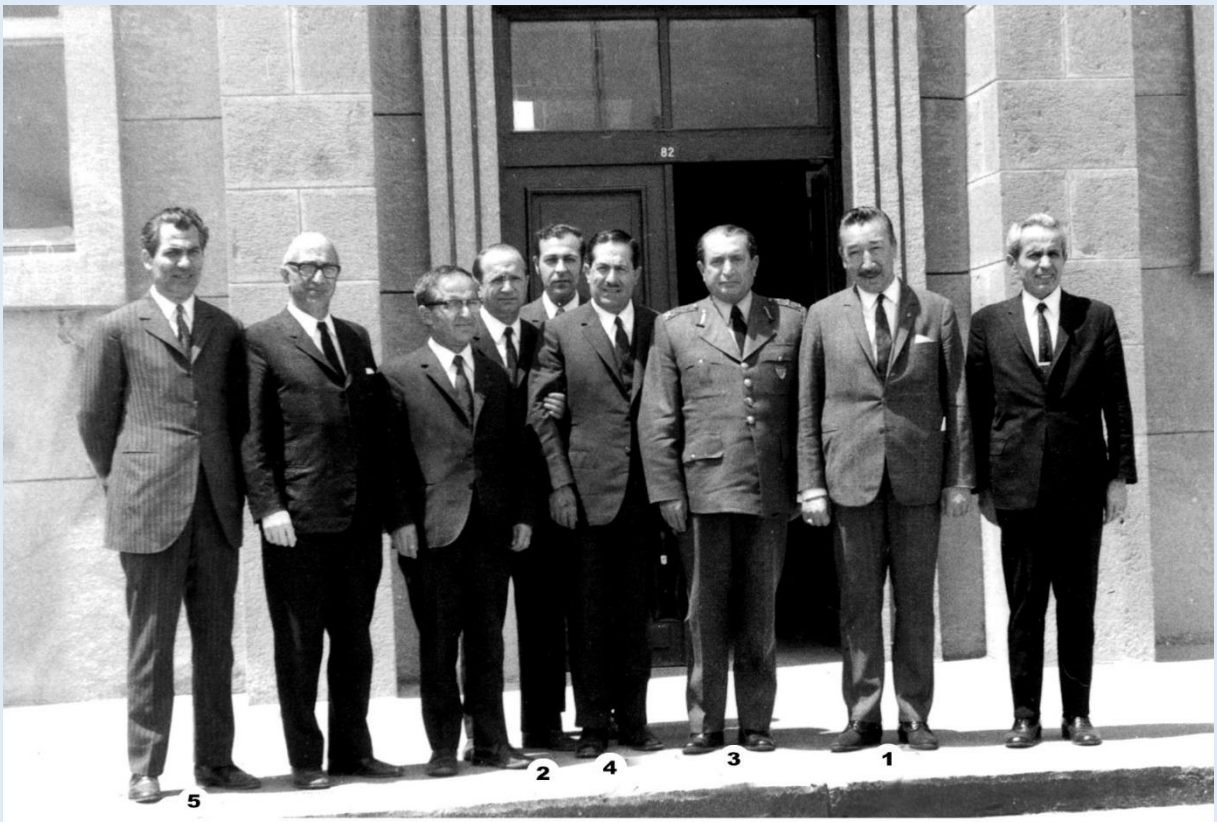
Sayın Valimize de bir tel çektim. Herhalde muttali oldunuz.
Bugün Türkiye A.İ.D Teşkilatında gıda ve tarım sektörünün başı John Wilson ile görüştüm. Kurulacak fakülteye bazı pilot ünitelerin kurulması hususunda yardım bahis konusudur. Önceden Elazığ çevresini tanımak istiyor. Kendi vasıtasıyla 4 kişilik bir grupla geleceğiz. Geliş tarihimiz 21-25 Haziran'dır. Belki de bu tarihten önce ben bir kere Elazığ'a gelirim. Cümle dost ve hemşerilere sonsuz selam ve saygılar.
Prof. Dr. Mustafa Temizer
A.Ü. Elazığ Veteriner Fak. Dekanı"

Mustafa Temizer Hoca yine Prof. Dr. Kerim Sunguroğlu'nun isteği üzere Üniversite Haftasının Elazığ da kutlanacağını ve gerekli ön çalışmaların başlatılması için bir mektup yazarak ilgilenmesini rica etmiştir.
"Sayın Kardeşim Sunguroğlu,
İsteğiniz üzere Üniversite Haftası 14.7.1970'de Elazığ'da başlayacaktır. Sıtkı (Arpacı) beye de yazdım. Gerekli hazırlığı elbette ki düşünürsünüz. Ben de belki onlarla geleceğim. Selam ve saygılar. Hoşça kalınız.6.7.1970 Ankara
Prof. Dr. Mustafa Temizer"
Son iki mektupta görüldüğü gibi Temizer Hoca, Ankara'da bizzat veya diğer ilgililerle birlikte yaptıkları çalışmaları ve ayrıca Elazığ'da dernek olarak yapılması gereken hususları mektup

Elazığ Valisi Zekerya Çelikbilekli ve Eşi,Memnune Bildik, Akademi Başkanı Adnan Kuruyazıcı 1968

veya telefonla ilgilileri bilgilendirir. Böylece Prof. Dr. Mustafa Temizer tarafından yönlendirilen çalışmalar, Vali Zekeriya Çelikbilekli, Kolordu Komutanı Adnan Ersöz, Belediye Başkanı Şükrü Kacar, Nureddin Ardıcoğlu ve bütün Elazığ halkının desteği ile rahmetli Sıtkı Arpacı'nın Başkanlığını yaptığı Elazığ Üniversitesini Kurma Derneği tarafından özverili bir disiplin içerisinde yürütülmekteydi.
Bu çalışmalar yıl sonuna doğru olumlu neticelerini vermeye başlamıştı artık….

1-Elazığ Valisi Zekeriya ÇELİKBİLEKLİ 2-Belediye Başkanı Şükrü KAÇAR 3-8.Kolordu Komtanı Adnan ERSÖZ 4-Veteriner Fakültesi Dekanı Prof.Dr. Mustafa TEMİZER 5-Prof. Dr. Kerim SUNGUROĞLU.. (Fakültenin inşa edileceği yerin tespiti için gelen öğretim üyeleri heyeti ile kolordu komtanını ziyaret 16.05.1970)

Elazığ Veteriner Fakültesinin öğretime başlaması, Elazığ'a bayram sevinci yaşatmış, Devlet Planlama Teşkilatınca öngörülüp Yüksek Planlama Kurulunun "Elazığ'da Bir Üniversite Kurulmasına" dair 28 Kasım1970 tarihinde aldığı karar, Bakanlar Kurulunun onayından geçerek 11 Ocak 1971 gün ve 13720 Sayılı Resmi Gazete 'de yayınlanmasıyla bu sevinç, Elâzığ'da mutlu bir bayram coşkusuna dönüşmüştür.

Devlet Planlama Teşkilatının aldığı kararın Resmi Gazetede yayınlanmasıyla Elazığ'da bir üniversite kurulması artık resmiyet kazanmıştır. Kurulacak üniversitenin hangi fakülte, yüksekokul, enstitü ve bölümleri kapsayacağı, yerlerinin tespiti ve bunların hangi sıra ve zaman içinde kurularak öğretime geçilmesinin gerektiği ve öğretim elemanlarının sağlanmasında nasıl hareket edilmesinin faydalı olacağı konularının bir sistem içerisinde ele alınarak sürekli ve bilinçli bir çalışmaya girilmesi zorunlu hale gelmiş, Bu sebeple Devlet Planlama Teşkilatının tavsiyesi ile Elazığ Valisi Zekeriya Çelikbilekli'nin başkanlığında, Elazığ Veteriner Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mustafa Temizer, Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bahir Özgencil, Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Başkanı İsmail Şengel, Öğretim Üyesi Kerim Sunguroğlu, Keban Holding İdare Meclisi Reisi Nureddin Ardıçoğlu'ndan kurulu bir ön komite oluşturulmuştur.

Bu komite ilk toplantısında; Elazığ Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ile Elazığ Veteriner Fakültesinin, Elazığ'da kurulacak üniversitenin birer nüvesi olmasına karar verir. Ayrıca devamlı çalışacak mahalli bir komitenin teşekkül ettirilmesine, 23-25 Nisan 1971 tarihleri arasında Elazığ'da geniş kapsamlı ve yüksek seviyede bir toplantı tertip edilmesi karar altına alınır. Toplantıya devlet büyükleri, parlamenterler, mevcut üniversitelerin rektör, dekan ve öğretim üyeleri, Devlet Planlama Teşkilatı müsteşar ve uzmanları, gazete sahip ve yazarları, çalışmalara katkıda bulunabilecek diğer muhterem zevat davet edilecektir. Toplantı sonunda belirecek görüşlerin "Elazığ Üniversitesi Kuruluş Esasları" olarak kabul edilecektir.

Ön komitenin ilk toplantısında alınan karar uyarınca devamlı görev yapacak Mahalli Daimi Komite Zekeriya Çelikbilekli'nin başkanlığında gündemli toplantılar ve programlı çalışmalar yapılmaya başlar.
Komitede şu üyeler bulunuyordu:

Zekeriya Çelikbilekli	Elazığ Valisi (Komitesi Bşk)
Adnan Ersöz	8. Kolordu Komutanı
Şükrü Kacar	Elazığ Belediye Başkanı
İsmail Şengel	D.M.M. Akademisi Başkanı
Mustafa Temizer	Elazığ Vet. Fak. Dekanı
Bahir Özgencil	Elazığ Vet. Fak. Öğretim Üyesi
Kerim Sunguroğlu	Elazığ D.M.M. Ak Öğretim Üyesi
Sıtkı Arpacı	Tic. ve san. Odası Başkanı
Nureddin Ardıçoğlu	Keban Holding A.Ş. İd. Mec. Bşk .
Muammer Nartür	İl Sağlık Müdürü
Mutemit Yazıcı	Akliye Hast. Baştabibi
Nihat İlhan	Askeri Hast. Baştabibi
Tevfik Sakalıoğlu	As. Hast. Bevliye Uzmanı
İsmail Elevli	Serbest Doktor
Turan Soycengiz	Serbest Doktor
İrfan Mutlu	Serbest Doktor
Necdet Zırhlıoğlu	Eczacı
Rafet Erdem	Viroloji Enstitüsü Müdürü
İsmail Sezgi	İl Milli Eğitim Müdürü
Ali Akın	İl Teknik Ziraat Müdürü
Naci Uca	Yapı İşleri 10. Bölge Müdürü
Turgut Ardıçoğlu	Belediye Reis Yardımcısı
Orhan Savaşeri	Sanat Enstitüsü Müdürü
Behiç Üner	İller Bankası Bölge Müdürü
Adnan Altıparmak	Avukat
Kazım Bayer	Elazığ Noteri
Kemal Turan	Turan Gazetesi Sahibi
Sadık Bingöl	Elazığ Gazetesi Sahibi
Muhsin Parlar	Uluova Gazetesi Sahibi
Halis Ulucan	Yeni Harput Gazetesi Sahibi
Suat Taydaş	Ziraat Bankası Müdürü
Cevdet Külahcıoğlu	İş Bankası Müdürü
Tahir Küçükel	Tüccar
İbrahim Alkan	Serbest Mühendis
Halil Bilginoğlu	Müftülük Vaizi
Ali Okay	Tüccar
Fehmi Kılıklı	Tüccar
Nureddin Ergücü	Tüccar
Hayrettin Sayı	Diş Tabibi

Yukarıdaki listede adları bulunan üyelerden bir kısmı zamanla başka illerdeki görevlere atandıklarından; aşağıda isimleri yazılı olanlarda Mahalli Daimi Komite üyesi olarak görev üstlenmiş ve üniversitenin kuruluş çalışmalarına özveriyle katılmışlardır.

Rıfat Kaplan	Elazığ Valisi
Adnan Orakçıoğlu	Elazığ Belediye Başkanı

Nurhak Güler	Nurhak Gazetesi Sahibi
Naci Berilgen	Karayolları Bölge Müdürü
Ömer Coşkun	Y.S.E. Müdürü
Naci Mısırlıoğlu	Y.S.E. Bölge Müdür Yardımcısı
Sıtkı Demir	D.S.İ. 9. Bölge Müdürü
Ali Rıza Ural	İller Bankası Müd. Yardımcısı
Cavit Kılıççöte	Tüccar
Mehmet Açık	Karayolları Müdürü
Mehmet Cihangiroğlu	Karayollarında Şef
Necmettin Demirtaş	Tüccar
Abdullah Ekmen	Avukat
Orhan Senemoğlu	Avukat
Nevzat Arar	Tüccar
Şeref Koyunoğlu	Eczacı
Mürşip Öztürk	Karayollarında Sendika Başkanı
Dr. Fevzi Selmanoğlu	Ruh ve Sinir Hastalıkları Uzmanı
Dr. Fahri Aydın	Çocuk Hastalıkları Uzmanı
Haki Kışoğlu	Tüccar
Suphi Çetin	Viroloji Enstitüsü Müdürü
Mustafa İsbir	Tüccar
Mustafa Köksal	Tüccar
Namık Çifçi	Belediye Başkan Yardımcısı
Bayram Şifael	Serbest Doktor
B. Turgut Okaygün	Eski Milletvekili

Ön Komite'nin yapılmasını öngördüğü yüksek seviyedeki toplantı, Elazığlı parlamenterler, çeşitli üniversitelerin bilim adamları, Devlet Planlama Teşkilatı uzmanları, öğretim ve eğitim kurumlarının yönetici ve öğretim elemanları, gazeteciler ve çok sayıda ilim aşığı Elazığlının katılımı ile 23-25 Nisan 1971 tarihleri arasında Elazığ Halk Eğitim Merkezlerinde yapılır. Prof. Dr. Mustafa Temizer'in başkanlığında gerçekleştirilen bu toplantıda, Elazığ'da kurulacak üniversitenin kuruluş esasları tespit edilerek alınan kararlar, ileri sürülen görüş ve temenniler bir rapor halinde Bakanlar Kuruluna ve Devlet Planlama Teşkilatı Başkanlığına sunulur.

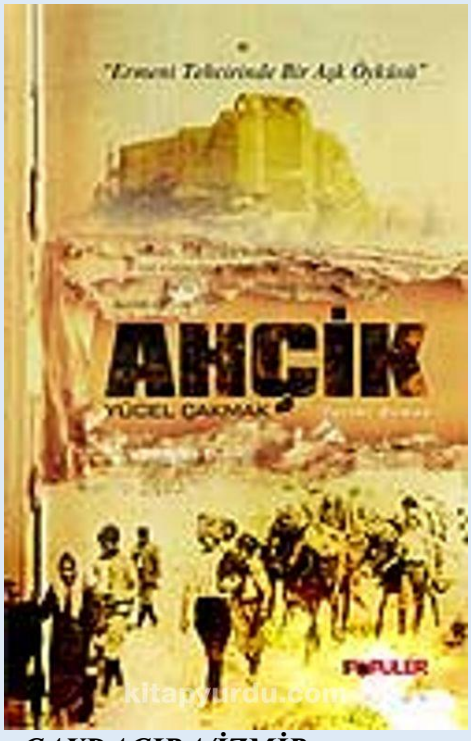
Kurulacak üniversitenin isim babası Nureddin Ardıçoğlu'dur. Ardıçoğlu, Elazığ Milletvekili olarak 1965 yılında T.B.M.M'ye sunduğu kanun teklifine "Elazığ'da Fırat Teknik Üniversitesi Kurulması Hakkında Kanun" başlığı koymayı uygun görür. Gerçi bu kanun teklifi, o yıl erken yapılan genel seçimler sebebiyle meclis gündemine alınamamış olsa da Elazığ'da açılacak üniversiteye ***"FIRAT"*** adının verilmesi, ilgili kuruluşlar ve Elazığlılar tarafından benimsenir. Nitekim 23-25 Nisan 1971 tarihleri arasında yapılan geniş kapsamlı

toplantıda da, kurulacak üniversitenin "Elazığ Fırat Üniversitesi" olarak isimlendirilmesi uygun görülür.
Toplantıda alınan kararların Başbakanlık ve Devlet Planlama Teşkilatı Başkanlığına sunulmasından kısa bir süre sonra, Devlet Planlama Teşkilatının teklifleriyle Prof. Dr. Mustafa Temizer'in başkanlığı altında Fırat Üniversitesi Yürütme Kurulu oluşturulmuş ve Bu kurulda dönemin Elazığ Valisi Zekeriya Çelikbilekli, Belediye Başkanı Şükrü Kacar, Elazığ Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Başkanı İsmail Şengel, aynı akademinin öğretim üyeleri Dr. Fatma Sayı, Kerim Sunguroğu, Devlet Planlama Teşkilatı Uzmanı Hasan Celal Güzel, Fırat Üniversitesini Kurma ve Yaşatma Derneği Başkanı Sıtkı Arpacı gibi birçok değerli isim yer alır. Fırat Üniversitesinin geleceğini tayin eden ve resmi hüviyet kazanan Fırat Üniversitesi Yürütme Kurulu ilk toplantısını 24 Mayıs1971 günü Ankara'da Devlet Planlama Teşkilatı salonunda yapar. Birbirinden önemli kararlara imza atan komite, bir yol haritası oluşturur ve uygulamaya konmak üzere Elazığ'a döner….
Nedir bu kararlar;
Fırat Üniversitesi Yürütme Kurulunun Görev ve Yetkileri, (1970-1971 D.P.T.) programları önerilerine göre:
Fırat Üniversitesinin büyüklüğü, kapsayacağı fakülteleri tespit,
Fırat Üniversitesin bünyesine giren fakültelerin kapasitelerini tayini, öğretime başlama yıllarının tespiti,
Fırat Üniversitesinin kuruluş kanunlarının ve kadro kanunlarının hazırlanması,
Fırat Üniversitesinin kuruluş yerinin seçimi,
Fırat Üniversitesinin plan ve projelerinin hazırlatılması, bu maksatla gerekli araştırmaların yaptırılması,
Fırat Üniversitesi ile ilgili plan proje hazırlıklarını yapmak ve yürütmek üzere bir yapı bürosunun kurulması ve kuruluşla ilgili fiziksel, hukuki ve akademik işleri bir arada yürütmektir.
Devam edecek…

AHÇİK Romanı film oluyor

ÇAYDAÇIRA/İZMİR

Ünlü Yapımcı, Yönetmen ve Senarist Osman Sınav, 1915 Yılı Tehcir Dönemini konu alan Yazar Yücel Çakmak'ın yazdığı 'Ahçik' isimli romanı senaryolaştıracak. Ege Elazığ Dernekler Federasyonu (EGEELDERFED) girişimleri ve Ankara'da bulunan Elazığ Kültür Tanıtma Vakfı'nın desteğiyle Ünlü Yapımcı Osman Sınav'la 'Ahçik'in film yapılması yönünde sözleşme imzalandı. 29 Haziran'da yapılan 2. Olağan Genel Kurul'la güven tazeleyen EGEELDEFED Başkanı Nejat Ak, yapılan sözleşme hakkında Genel Kurul Üyelerine bilgi verdi.

2 yıldır bu proje üzerinde çalıştıklarını ifade eden Nejat Ak, "Yıllarca hayal ettiğimiz bir projedir. Elazığlı Yazar Yücel Çakmak'ın yazdığı bu romanı filme dönüştüreceğiz. Filmin gelirini kimsesiz ve maddi geliri olmayan öğrencilere vereceğiz. Ayrıca Elazığ'ın tanıtımına da katkıda bulunacağız. Film yapımı için Ünlü Yönetmen ve Yapımcı Osman Sınav'la anlaştık. Bu projeyi Ankara Elazığ Kültür Tanıtma Vakfı'yla birlikte yürüteceğiz. En yakın zamanda Sayın Osman Sınav ve film ekibiyle Elazığ'a gidip, film hakkında Elazığlıları bilgilendireceğiz." dedi.

MEKTUP

Mektup kelimesinin Türkçe karşılığı, ilk defa Uygur Türkleri tarafından kullanılan **"BETİK"** veya **"BİTİK"** olup, İslamiyet'in kabulünden sonra mektup olarak kullanılmıştır. Dünyada ilk mektup yazının bulunmasıyla başlamış olup, Sümerlerin kil tabletlere yazdığı çivi yazısı, Firavunların diplomatik mektupları ve Hitit krallarının Hattuşaş arşivindeki mektupları olarak bilinirler.

Mektup bir haberleşme aracıdır, bir haberi, duyguyu, düşünceyi, isteği uzakta olan birisine samimi, inandırıcı ve etkili bir şekilde aktarılmasını amaçlamaktadır.

Mektupların ulaşımı ilk dönemlerde, kuşlarla sağlanırken daha sonra ulaklar tarafından yapılmıştır. Osmanlı döneminde Berit Teşkilatı tarafından, Peyk, Çapar, Eşkinci, Arkış ismi ile bilinen ulaklara yaptırılmıştır. Ulaklar güzel giyimli, bellerinde Hançer taşıyan en iyi atlara sahip kişilermiş. Ayrıca dokunulmazlıkları da olurmuş.

Tanzimat dönemi öncesi mektuplar; Kaime, Şukka, Ariza, Name, Uhuvvet name, Tezkire, Varakpare, Muhabbet name, Mevededet name isimleriyle anılırmış.

Mektuplar yine konularına göre; Arzıhal, Tebrik name, Tehniye name, Taziye name, Cevap name Teşekkür, Takriz, Davet name, Niyaz name, Tezkire, Müzekkere olarak ayrılmışlardır.

Osmanlıda II. Mahmut döneminde ilk posta teşkilatı kurulur, Abdülmecit döneminde ilk mektuplaşma başlar, Abdülaziz döneminde mektup pul usulüyle devlet garantisi altına alınır.

Tarihi dönemlerde yazılmış önemli mektuplar vardır, birkaç tanesini örnek olarak verirsek;

- **Yavuz Sultan Selim'in Şah İsmail'e,**
- **Kanuni Sultan Süleyman'ın Fransa Kralı 1. Foronçoise,**
- **Şeyh Edabali'nin Osman Gaziye,**
- **Leonado da Vinci'nin Sultan II. Bayezid'e**
- **Napolyon'un Josepin'e,**
- **Kanuni Sultan Süleyman'ın Alim Yahya Efendiye,**
- **Fuzuli'nin Nişancıbaşı Celalzade Mustafa'ya yazdığı Şikayetname,**
- **Alber Einstein'in, Atatürk'e,** Yazdıkları gibi daha saymakla bitmeyen önemli örneklerdir. Bu tarihi Mektuplarla, devletler kurulmuş, devletler yıkılmış, savaşlar çıkmış, barışlar olmuştur.

Dünya Edebiyatında mektup şeklinde yazılan roman yazarları da vardır bunlardan bazıları, Çicero, Voltaire, Balzac, Goethe gibi.

Türk edebiyatında Mektubun yeri de çok önemlidir, ünlü mektuplardan örnekler verirsek,

- **Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanıma,**
- **Nazım Hikmet'in oğlu Mehmet'e,**
- **Cemal Süreyya'nın eşi Zuhal'e,**
- **Memduh Şevket Esendal'ın Kızıma mektupları,**
- **Özdemir Asaf'ın eşi Sebahat Selma Tezkan'a**, gibi daha çokça örnekleri vardır.

Mektup şarkı ve türkülerimize de konu olmuş, bilinen birkaç örnek verirsek,

- **Yine yakmış yar mektubun ucunu,**
- **Mektubunda diyorsun ki gel gayri**
- **Mektup selam söyle benden sılaya,**
- **Ne mektup geliyor, ne selam senden,**
- **Bu son mektup ayıracak yıllar süren sevgimizi gibi,** çokça örnekleri de vardır.

Günümüzde teknolojinin gelişmesiyle birlikte, artık unutulmaya yüz tutmuş olan bu hasletimizin pek kullanılmadığını görmek, gerçekten çok üzücü. Mektubun hayatımızdaki yeri Bilgisayar, Televizyon, Cep telefonu ve İnternet'in girmesiyle birlikte azalmaya başlamış olup, o samimi içten ve tamamen kendi duygularımız yerini, soğuk özgün ve inandırıcı olmayan, duyguyu karşıya geçiremeyen mesajlara bırakmaya başlamıştır. Teknolojiden uzak kalmayalım ama kültürümüzün önemli öğelerini de unutmayalım, bakın birkaç mektup örneğiyle hangi duyguların yaşandığını hatırlayalım. Biraz gerilere gidelim;

Kapınız çalar, **"Kim o?"** diye seslenirsiniz "**Postacı"** der, heyecanlanırsınız, çünkü gurbette evladınız, ananız, babanız, kardeşiniz, sevdiğiniz, askeriniz vardır, bir haber gelmiştir diye, bir hamlede elinize alır kimden diye bakar ve hemen açarsınız.

Üzerinde kırmızı mürekkeple **"ER MEKTUBU GÖRÜLMÜŞTÜR"** yazar, gözleriniz dolar, kalbiniz hızla atmaya başlar, önce koklarsınız ve bir nefeste okumaya başlarsınız, Kınalı kuzunuzdan gelmiştir evvela tüm hane halkına selamla başlayan mektup **"baki selamlarla"** biter. Eğer mektup gurbetteki evlatlarınızdan geliyorsa, İçiniz burkulur, elleriniz titrer gözünüzde canlandırır hasretlerini yeniden yaşarsınız. Bu mektup sevdiğinizden ise eğer içerisine birde kurumuş gül konulmuşsa, nabzınız yükselir, bir an nefessiz kalır gibi olursunuz, öper koklar saklarsınız.

Bu bir ayrılık haberi ise, canınız yanar, elleriniz titrer, hayalleriniz gözlerinizin önüne gelir yıkılırsınız veya bu bir kötü haber ise dona kalırsınız, boğazınız düğümlenir ve göz yaşlarınız duygularınıza eşlik eder.

Köşesi yakılan mektuplar, gül kokusu dökülen mektuplar, dudak izi çizilen mektuplar, küçük çocukların el ve ayak izleri çizilen mektuplar. Göz yaşı damlası olan mektuplar, beyaz kağıda yazılan mektuplar, pembe renkli kağıda yazılan mektuplar, el yazısı ile yazılan mektuplar mektuplar…… soruyorum size?

Bu duygular mail veya mesaj ile yaşanır mı? Yaşanmaz diyorsanız.

Bütün bu duyguları yeniden yaşamak istiyorsanız sevdiklerinize yazın ve yazmalarını bekleyin.

BAKİ SELAMLAR.

Mezopotamya'ya can suyu veren
Fırat ve Dicle nehirlerinin anayurdu,
onlarca medeniyetin ev sahibi,
Türkiye gibi üç tarafı sularla çevrili bir huzur yarımadası,
bereketli topraklar,
Anadolu kültürüyle yoğrulmuş aziz şehir, Elazığ…

Ağustos ayında Doğumunun 92. Yılı, ölümünün ise 29. Yılı olan Destanlar Efendisi:

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, 25.08.1929 da Elazığ'ın Ağın ilçesinde ailenin beşinci çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Gençosmanoğlu ilk öğrenimini 1940-1941 eğitim döneminde Ağın ilkokulundan mezun olur. İlkokul öğretmenleri, Ramis Arda, Süleyman Nazif İlter ve Nuri Onattır. Enstitü yılları Samsun Akpınar Köy Enstitüsünde başlar, ikinci sınıfta okurken babası Mehmet Sabit'in tayini Malatya Akçadağ Köy Enstitüsüne çıkar. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu Akçadağ Köy Enstitüsünden 1946-1947 eğitin öğretim yılında mezun olur. Mesleğe başlangıcı; Elazığ'ın merkez köylerinden Sarıçubuk İlkokulunda öğretmenlik görevine başlar. Gençosmanoğlu, yedi yıl kaldığı bu köyde aynı zamanda Milliyetçilik ülküsünün bir nefesidir. Bu amaçla Türk Milliyetçiler Derneği Sarıçubuk Şubesini açar. Tüm köy halkı bu derneğin üyesi olur. Niyazi Yıldırım Sarıçubuk delegasyonu olarak Ankara' da genel merkez kongrelerine katılır. Bu kongrelerde Sait Bilgiç, Osman Yüksel Serdengeçti, Fethi Tevetoğlu, Necdet Sançar, Mustafa Kafalı ve İsmet Tümrük gibi milliyetçiliğin önderleriyle tanışır. Turancılık

suçlaması ile Palu ilçesinin Gülaçtı Köyüne sürülür. Bu köyde 3 yıl 9 ay görev yapar. 1958 yılında Keban'ın Pınarlar Köyü öğretmenliğine görevlendirilir. Bu görevde iken askerlik görevini yapmaya karar veren Niyazi Yıldırım 01.07.1959 tarihinde Ankara Muhabere Okuluna Yedek Subay Öğrencisi olarak katılır. 31.12.1960 tarihinde çok sevdiği ve şiirlerinde bir yaşam biçimi olarak gördüğü Askerlikten terhis olur. 30.12.1960 tarihinde Elazığ'ın merkez Ulukent Köyü Öğretmenliğine atanır. Ulukent Köyünde geçen yıllar Niyazi Yıldırım için en verimli yıllardır. Bu köye göreve başlamasıyla birlikte Mahalli Elazığ Gazetesinde köşe yazarlığına başlar. Yazılar yazar.
Fikret Memişoğlu ile tanışır. Fikret Memişoğlu, Gençosmanoğlu'nun destansı şiire yönelmesinde etkili isimlerden biridir. Fikret Memişoğlu Türk Kültür Derneği Elazığ şubesi başkanıdır. Bu tanışmanın akabinde Niyazi Yıldırım Türk Kültür Derneği Elazığ Şubesi İdari Heyet üyeliğine getirilir. Elazığ Gazetesi ve Yeni Fırat Dergisinin dışında Orkun Dergisinde de şiirler yayınlar. 01.03.1966 tarihinde 8. Dönem ilköğretim müfettişlik kursuna katılır. Kursu başarıyla bitirerek Samsun'a ilköğretim müfettişi olarak tayin edilir. Niyazi Yıldırımın öğretmenlik görevi 01.01.1947 – 01.03.1966 tarihinde toplam 18 yıl 4ayda noktalanır. 24.10.1966 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı Yayımlar ve Basılı eğitim malzemeleri Genel Müdürlüğü Şube müdür yardımcılığına getirilir. 1970 tarihinde şube müdürü olur. 1975 tarihinde İstanbul Devlet Kitapları Müdürlüğü görevine atanır. 1977 tarihinde İstanbul Türk Musikisi Devlet Konservatuarı Genel Sekreterliğine tayin edilir. 03.01.1978 tarihinde kendi isteği ile emekli olur.

Niyazi Yıldırım 1978-1983 yılları arası Türk Edebiyat Dergisinde Sorumlu Yazı işleri Müdürü görevi ile çalışmaya başlar. 1983 sonlarında Doğu Türkistan Dergisi Sorumlu Yazı İşeri Müdürlüğü görevini yürütür. 1990'lı yıllarda Türkiye Gazetesi Kültür Sanat sayfası yönetmenliğine başlar. Niyazi Yıldırım dernek faaliyetlerine Elazığ'da başlar. 19 Aralık 1974 tarihinde Arif Nihat Asya, Halide Nusret Zorlutuna, Mehmet Çınarlı, Bahattin Karakoç, Emine Işınsu ve Ahmet Ali Garip Kafkaslı tarafından Ankara'da sanat derneği kurulur. 1. Başkanlığını Yavuz Bülent Bakiler'in 2. Başkanlığını İlhan Geçer'in yaptığı (Sanat Derneği) Müteşebbis Heyetinde Niyazi Yıldırım, Ahmet Bican Ercilasun ve Saduk Tural' da üyelik görevinde bulunurlar.

EDEBİ DİLİ

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu ilk şiir kitabından en son şiir kitabına kadar bir bütün halinde incelendiğinde, Kültür hayatı içinde hem kültüre şekil veren hem de verdiği şekle göre kendini düzenleyen insan tipini tahlile çalışır. Şairin dili de mehter musikisi gibi, insanı vecde getirecek coşkunluğa sahiptir. Ona göre şiir demek Türkçe demektir. Çünkü Türkçe Türk'ün ses bayrağıdır. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun gönlü bu bayrakla dalgalanır. Niyazi Yıldırım şiirleriyle Altaylardaydı, bahtımızın yeşerdiği Ergenekon yurtluğundaydı, Tanrı dağlarındaydı, Ağrıda, Palandökende, Erciyeste, Toroslarda, Balkan Dağlarındaydı. Ziganaların, Binboğaların, Elvan Elvan çiçek açan, burcu burcu ıtır kokan yaylalarındaydı. Urfa Harran ovasındaydı, Ceylan Pınarında, Ihlara Vadisinde Amik ovasındaydı. Altaylardan kopan bir çığ idi. Öbek öbek büyüdü Anadolu toprağının iklimine çöktü. Billur pınarların suyu oldu. Orhun ve Selenge ırmağı kenarından; Aras, Dicle, Fırat sularına indi. Kızılırmak ve Sakarya'nın coşkun temiz sularında yağız atları suladı. Alp-Erenlerin yalın kılıçlarının şimşek gibi çakan şakırtısının seslerini duyurdu.

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu 63 yıllık ömrü içerisinde Türk Milletine, Devletine ve vatanına sevgi duyguları içinde yaşadı. Sıla hasreti hep gönlünde yandı. O'nun şiirleri, Türk kültürünün büyük ikliminden yeşerdi: Öğretmen, Eğitimci, Şair ve Yurttaş olarak bu görevini hayatı boyunca yerine getirmeye çalıştı. Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu şiirleriyle aziz vatanında Milletinin arasında yaşadı. Şiirleri okuyanları da geçmişten geleceğimize bağ kurarak yaşattı.

Şair, Hazreti pir-i Türkistan Ahmet Yesevi için şiirinin son kıtasında yer alan yukarıdaki dörtlüğün bugün Ankara'da Adalet Bakanlığının bulunduğu binanın girişinde mermere kendi ismi ile yazılı bulunmaktadır. Ayrıca 2003 yılından sonra yapılan Adliye saraylarına yazılacağı Başbakanlığın almış olduğu karar ile imza altına alınmıştır. Şair; Vefatından önce Cumhuriyet'e giden yolda İstiklal savaşının Destanını da yazmak istiyordu. Ne yazık ki, ömrü buna kafi gelmedi. Düşünce dünyası ve yüreği yazmak istediği şiirlerinin sessiz nağmeleriyle 21 Ağustos 1992 Cuma günü aramızdan ayrılmıştır.

Eserleri;

1- Bozkurtların Ruhu; 1952
2- Genç Osman Destanı; 1959
3- Kür Şad ihtilali destanı 1970
4- Malazgirt Destanı; 1971
5- Bozkurtların Destanı; 1972
6- Kopuz'dan Ezgiler 1973
7- Salur Kazan Destanı; 1976
8- Boğaç Han Destanı; 1977
9- Destanlarda Uyanmak; 1984 yıl
10- Destanlar Burcu; 1989
11- Alperenler Destanı; 1990

BEG DEDİN DE BEGENDİN BİR KÖPEGİ

Kadı Mustafa efendi Harputlu şairlerin en böyüklerinden biriydi. Ben yetişmişim o zata. Mübarek insandı. Vahtı zamanında Gadılık etmiş. Başına bi böyük felaket gelince gendiyi rindliğe vurmuş idi. Herkes çoh sever sayardı. Galemi çoh guvvetli idi. Şiirlerinde Sabri nam-ı müstearını gullanırdı. Onun şiirleri dilden dile dolaştı. Amma şindi gayboldu getti. Helbet birilerinde galmıştır. Bende de bi gaç şiiri var. Gendi de şiirleri gibi gaybolup getmiş neçe insanlar var. Adı bile yadigar galmamış neçe adamlar. Yalan bu dünya yegenim yalan. Kim derse ki ben galacam , getmem öbir terafa asıl o yalan. Kim ki bu yalanı unudursa kim ki bu yalanı essah zannederse asıl odur yanılan.

Mehmet Sait KARAÇORLU

Ahan şu mezeristan olmuş memlekete bahın da annayın her şeyin yalan olduğunu. Niye bu dünyaya yalan dünya demişler bilin. Başlarında mezer daşları bile galmamış bunca insan yaş yaşadı , gün gördü. Amma ahırı vardığı menzil geldigi yer oldu. Torpahdı geldigi yer. Döndü yine torpah oldu. Bi bahdın vardı. Bi bahtın yoh. Masal oldu. Hayal oldu. Rüzgar oldu.

Gadı Mustafa efendinin bi müstezatı vardır. Enver söler. Çoh da hoş söler. Amma tamamını zannetmem ki bilen galmış olsun. Hakkı bilir o müstezatın hepsini ;

Ey dil ne dursun demidir başla figane
Kim andelibane
Har oldu Gülistan-ı visal döndü hazane
Kar yağdı çimene
Kan ağlayın ey didelerim siz de bu derde
Her vakt-ı seherde
Şimden'gerü yad kalınız ol şah-ı hubane
Ay girdi dumane
Ey can gide canan sana layık mı tavattun
Aram-ı temekkün
Yık laneni pervaz edegör sende hemane
Göç başka mekane
Ey çark-ı sitemgar yetişir benden elin çek
Kurbanın olam tek
Fersudelerim kalmadı feravri zamane
Alam-ı cihane
Allah için ey peyk-i ecel sen de şitab et
Bir lütf-i sevab et
Say hayrına ver müjde rıhlet dil-i cane
Davran rahimane
Gamlanma gam geçer Allah kerimdir
Rahman ü Rahimdir
Sabriya hele sabret döner elbette zamane
Kalmaz rakıbane

Gördün mü ne dedi Sabri? Yani Kadı Mustafa efendi. Annadın mı? Ne ataş düşmüş cigerine. Ya oğul bu ciger ataşı başka bi şeye benzemez. Hani bizim bi türküde der ya [haldan bilmez ne fayda], haldan bilmisen annamazsın ciger ataşını.

Mustafa efendinin çoh menşur bi de çay şiiri vardır. Gıtlıh zamanı çay bulunmamış bi ara. Yaa yegenim, siz pek görmediz yohluğu. Bi baharsın bi şey piyasadan çekilmiş. Paran da

olsa, öldüm Allah da desen bulamazsın. Çay çekilmiş piyasadan rehmetli de çay tiryakisi. Dönmüş, aramış, fırlanmış, yoh. Bulamamış. Ahırı dayanamış birisine ağız egmiş, istemiş. Adam kimse ;
- "Hay hay ne demek , emriz olur , ben bulurum" demiş demesine amma ya unutmuş ya bulamamış. Söz verdiği çaydan uzun müddet habar çıhmayınca Kadı Mustafa efendi asılmış galeme, en çoh ağız egip istediğine pişman, demiş ki:

Asılsız İhsana Lüzumsuz Teşekkür

Aferinler sana ey bayzade bay
Ahdine ettin vefayı ay be ay
Geldi ihsanın olan bir kilo çay
Sayenizde dertli gönlüm şen ü bay

Zukiramsın kalmadı artık sözüm
Nar-ı ihsanınla kızardı yüzüm
Şule-i lütfunla kamaştı gözüm
Bakamam yüzüne vay halime vay

Vay beni yordum seni çektin taap
Galiba gezdin tamamen şark ü garp
Nerde buldun kimden aldın sen acep
Diyecek yok barekallah çay da çay

Açmamıştır böyle çiçek bağ-ı irem
Görmemiş emsalini sultan-ı cem
İçmemiş bir katresin şah-ı acem
Tatmamış Tatar beyi Adil Giray

Buy-i rengi lezzetiyle aldı şan
Bir yudumu tazeler ruh ile can
Gitti hasret görmedi Cengiz Han
Kalmadı İskender-i dara da pay

Ay gibi revnak verir alınca dem
Gün gibi saçar ziya bakınca hem
Zanneder şafak söktü erbab-ı gam
Şule-i elmas yanında olur zay

Bağ-ı cennettir muhakkak meskeni
Dense layık misk ü anber madeni
İçmeden kokusu mest etti beni
Raksa geldim hopladım nay balam nay

Açmamıştır bir gülistan böyle gül
Vermemiştir bunca neşe mey ü mül
Mutlaka der yüzünü gören recül
İşte bakın doğdu onbeşgünlük ay

Ümit ettim Hind-i Çinde dengi var
Ruhsar-ı güzel ne de hoş rengi var
Ehl-i keyfe başka bir ahengi var
Çalınır gönlümde sanki dertli nay

Bunda mevcuttur hakikat kokusu
Koymuyor gözlerde gaflet uykusu
Cümle derde bu şifadır doğrusu
Bir değil hassası var alay alay

Ders-i ibrettir bu çay her kamile
İlm-i hikmet öğretir her cahile
Pir i zen yutarsa kalır hamile
Piç katır içtikde kuzlar yahşi tay

Görse hanım durmaz oynar göbeği
Bakire kız baksa atar bebeği
Görmedi bir göz henüz bu çiçeği
Buy-i pakinden doğar yüzbin seray

Yaptığın ikram yüktür ey Said
Böyle ihsan yapmadı Harun Reşid
Bunca bahşiş vermedi Sultan hamid
Sen misin be yahu Hatem ibn-i Tay

Nerde buldun bu tükenmez devleti
Su yerine içirirsin şerbeti
Bu gidişle mahverdersin serveti
Yol yakınken bu fikirden durma cay

Lütf u ihsanın acep derya mıdır?
Yoksa aslı faslı yok hülya mıdır?
Himmetin yüksek uçan Anka mıdır?
Cismi yoktur sade ismi oldu şay

Eyledin gark bi-hesap in'amınla
Bin teşekkür az gelir ihsanına
Gözleme benden bedel ikramına
Et tasadduk pederin hayrına say

İşte böle kalemi kudretli bi şairdi rehmetli kadı Mustafa efendi. Onu hayatından bezdirip de Azraili çağırdan felaket, Allah kimsenin başına vermeye, çetin dertti. Onu ne siz sorun ne ben söliyem. Amma bilin ki hayatta her şey gelir insanoğlu dediğinin başına. Eyinin de başına gelir, kötünün de. Sabredip dayanacahsın. Kadı Mustafa Efendi de öle yaptı. Beg deyip de köpegi begenen köpekle bir oldu. Hayırla, hörmetle yadedilen asıl beg olan, Mustafa Sabri efendi oldu.
Yaa yegenim hayatta her şey gelebilir insanoğlunun başına. Gelmeli de. Gelmeli ki altının safı ile gatuşuh olanı birbirinden ayırdedile.
Sen şindi annadın mı ben ne dedim?

Elazığ'ın sevilen siması

'Bakkal Bayro'

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'da baba mesleği bakkallığını, ilerleyen yaşına rağmen sürdüren 82 yaşındaki Bayram Ural, ekmek parasını 10 metrekarelik dükkanından kazanıyor. Halk arasında 'Bakkal Bayro' olarak bilinen Bayram Ural, maddi durumu iyi olmayan vatandaşların ilk adresi.

Sosyal yaşamın vazgeçilmezi mahalle bakkalları, sayıları her geçen gün artan marketlere karşı direnerek sokak aralarında varlığını sürdürmeye çalışıyor. Bu bakkallardan biri de Elazığ'ın Rızaiye Mahallesi'nde hizmet veren Bayram Ural, ilk olarak Konakalmaz Köyü'nde babasıyla birlikte bakkallık yaptı.

BAKKAL BAYRO'DA YOK YOK

Baba mesleği bakkallığı ilerleyen yaşına rağmen sürdüren Ural'ın, 10 metrekarelik dükkanındaki müşteri sirkülasyonu dikkati çekiyor. Halk arasında Bakkal Bayro diye bilinen Bayram Ural ürünlerini uygun fiyata ve bazen de sermayesine satıyor. Özellikle dar gelirli vatandaşların uğrak yeri olan Bakkal Bayro'nun dükkanında da yok yok.

SERMAYESİNE ÇALIŞIYORUM

Ural, "İlerleyen yaşına rağmen baba yadigarı mesleği devam ettirmenin hazzını yaşadığını ifade eden Ural, "Gücüm yettiği kadar bu işe devam edeceğim. Allah sonunu hayır etsin, kaza bela vermesin. İşimden şikayetçi değilim. Bazen az bir karla, bazen de sermayesine çalışıyorum. Böyle gidiyor, yaşıma göre de sağlığım yerinde. Fakir, fukaranın zorluk çekmemesi için mümkün olduğu kadar ucuz veriyorum, millet de faydalanıyor. Hem satış yapıyoruz hem de aza kanat ediyoruz" dedi.

"ÖLMEDİM YAŞIYORUM"

Bakkal Bayro olarak bilinen Bayram Ural'ın öldüğü haberi 2020 yılının Ekim ayında kamuoyunda hızla yayılmıştı. Öldü haberlerine çok alındığını Bakkal Bayro'ya Çaydaçıra Dergisi, Muhasebeci Fırat Bulut arkadaşımızla ulaştı. Bakkal Bayro, yaşadığını ve herhangi bir sağlık probleminin olmadığını söyledi. Yapılan paylaşımlara çok üzüldüğünü ifade eden Bakkal Bayro, "Ölmedim yaşıyorum. Sağlık yerinde. Çıkan haberler beni üzdü. Herhangi bir sağlık problemim de yok" dedi.

1948 yılından beri baba mesleğini yaptığını söyleyen Bakkal Bayro (Bayram), "İlk olarak doğduğum köyde Konakalmaz'da babamın yanında bakkallığa başladım. Daha sönce İzzetpaşa Mahallesi'ndeydim ve bugünde Rızaiye Mahallesi'ndeyim. Ben bu mesleği ve insanlara hizmet etmeyi seviyorum. Piyasa iyi değil alım gücü düştü. Hatta sermayesine ürün satmaya başladım." dedi.

ELAZIĞ'IN KÜLTÜREL DEĞERLERİ

Bir şehrin kültürel değerleri, o şehrin tarihi kimliğidir. Onları yok etmek, şehrin tarihini yok etmek gibidir. Geçenlerde Safranbolu'yu ziyaret ettik. Sonra orada Kastamonu'nun eski evlerini gezdik.

Safranbolu'yu gezerken Harput'u hatırladım. Eski evlerin mimarisi hemen hemen aynı. İki katlı cumbalı evler… Geniş avlulu malikâneler… Hiç bozulmadan kalmış. Sokakları dolaşırken insan kendini en az yüz yıl öncesinde hissediyor. Zaman makinesi gibi, bir an da tarihin içine dalıyorsunuz.

Bilal CİVELEK

Kastamonu da aynı… Evler hiç bozulmadan günümüze kadar gelmiş. Kimse ilişmemiş. Sahipleri müteahhide vermemiş. Ya da yıkıp yeni ev yapalım dememişler. Kültür varlıkları çok özenle korunmuş.

Bütün bunları seyrederken Harput'un beton evleri, harabe eski evleri aklıma geldi, içim burkuldu. Neden Harput da böyle sokakları turist kaynamasın, dedim içimden!
Neden Harput da Safranbolu gibi açık hava müzesi olamadı!
Üstelik Harput'un Safranbolu'dan eksiği yok fazlalıkları var. Kalesi, dabakhanesi, bağları bahçeleri, camileri gibi…

Elazığ'ın kültürel varlıklarını koruyabilsek, bugün Harput yerli yabancı turist kaynar. Elazığ ekonomisine can suyu olur. İnsanlar tarihle iç içe olmanın mutluluğunu yaşarlardı. Hiçbir şey içi geç kalmadık. Yine de yapabiliriz. Mesela bir teleferik, cam teras gibi turistleri çeken bazı argümanlar ekleyebiliriz. Harput'un sokaklarındaki bütün asfaltı kazıyıp yerine taş döşeyebiliriz. Bazı yıkılmaya yüz tutmuş yapıları tekrar tamir ederek gerçek bir açık hava müzesi haline getirebiliriz.

Safranbolu ve Kastamonu bunu başarmış, kendi kültürel varlıklarına sahip çıkmış ve oradan binlerce insan ekmek yiyor. Fakat Elazığ elindeki cevhere sahip çıkamıyor.
Bütün buraları gezerken Harput'un yetim kalan haline üzüldüm ama galiba üzülmek yetmiyor, bir şeyler yapmak lazım. Yıllardır yazılıyor, çiziliyor ve herkes sadece üzülüyor ama bir şey yapan yok.

Harput tekrar eki haliyle hayat bulursa, Elazığ hayat bulur. Harput bizden bir şey istemiyor, tam tersi bize bir şeyler vermek istiyor.

Tarihi camileriyle, hamamlarıyla, çeşmeleriyle, muhteşem kalesiyle eşsiz güzelliğiyle bir gelin gibi ortaya çıkmak, tanınmak istiyor.

Binlerce turistin ziyaret ettiği bir kent olmak istiyor.

Bunun karşılığında Elazığ ekonomisine küçümsenmeyecek bir katkı yapacaktır.

Kültür varlıklarımızı ayağa kaldırmak, bakımını yapmak, yepyeni bir görünüme kavuşturmak; gelecek, kuşağa verilecek en büyük hediyedir, büyük mirastır.

Umarım birileri artık söylemek yerine bir şeyler yapar. Harput'u layık olduğu yere ulaştırır

Şöhretler karması…

Temmuz Sayısında yayınladığımız bir siyah beyaz foto yoğun bir ilgi gördü. Fotoğraftaki kişilerin bir kısmının şu an popüler olması fotoğrafa daha çok ilgi artırdı.
Fotoğraf 1974 Yılı'nda Elazığ Lisesi Tiyatro Kolu'nun Namık Kemal'in eseri 'Vatan Yahut Silistre' adlı oyunundan toplu çekilmiş bir kare. Fotoğraftaki kişileri sizlere tanıtalım.

Servet Kabaklı

(Ayakta. İki asker arasında duran beyaz gömlekli ve bıyıklı öğrenci)

Ağustos 2015 yılında İstanbul'da hayatını kaybeden gazeteci yazar Servet Kabaklı, 13 Mart 1956'da Elazığ'da dünyaya geldi. İlk, orta ve lise tahsilini bu ilde tamamladı.
Üniversite öğrenimine 1975'te Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde başlayan Kabaklı, daha sonra nakil yaptırdığı Fırat Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden 1981 yılında mezun oldu.
Gazeteciliğe 1976'da Tercüman gazetesinin Elazığ muhabiri olarak başladı. Üniversite eğitiminin ardından İstanbul'da gazeteciliğe devam eden Kabaklı, Türk dünyası, özellikle de Doğu Türkistan konusundaki çalışmalarıyla kamuoyuna ışık tuttu.

Yusuf Hayaloğlu (Ayakta. Tüfekli askerin yanındaki beyaz sakallı olan)

1953 yılında Elazığ'da doğdu. İlk ve orta okulu Elazığ'da okudu. Parasız yatılı sınavında Türkiye ikincisi oldu ve Haydarpaşa Lisesi'nde yatılı okudu. Lisenin bir kısmını ise Elâzığ'da Elazığ Lisesi'nde okudu. Okul yıllarında bilgisi, kültürü ve efendi kişiliği ile her zaman göz doldurur, girdiği şiir ve kompozisyon yarışmalarında mutlaka dereceye girer ve ödüle hak kazanırdı. Elazığ Lisesi'nde okurken yerel Uluova Gazetesinde günlük yazı, haber ve röportajları yayınlandı.

Lise eğitiminden sonra İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde resim eğitimine başladı.

1972 yılında üniversite eğitimine ara vererek evlendi. Askerliğini Bornova, Burdur ve Konya 2. Ordu Karargahı'nda ressam olarak yaptıktan sonra Elazığ'da uzun bir süre Ulusal Hürriyet Gazetesi'nin Elazığ muhabirliğini başarılı bir şekilde sürdürdü.
İstanbul'a geri döndü. Yılmaz Güney ile tanışıp Güney Filmcilik'te çalışmaya başladı.
Kız kardeşi Gülten'in 1979 yılında Ahmet Kaya ile evlenmesi hayatında yeni bir dönüm noktası oldu. Ahmet Kaya'nın onun yıllardır karaladığı ve bir kenara koyduğu şiirlerle tanışmasıyla aralarında 13 yıl sürecek bir üretim ortaklığı başladı. Bu süreçte "Yorgun Demokrat", "Adı Bahtiyar", "Ayrılık Hediyesi", "Hani Benim Gençliğim", "Başım Belada" gibi pek çok esere imza atarak bir döneme damga vurdular. Hayaloğlu ayrıca "Dağlarda Kar Olsaydım", "Nankör Kedi", "Sen Ağlama Yar" gibi şarkılar yapıp Ferhat Tunç'tan, Fatih Kısaparmak, İbrahim Tatlıses ve Müslüm Gürses'e kadar pek çok sanatçı ile çalıştı.
Ahmet Kaya'nın Türkiye'den ayrıldığı yıl *Ah Ulan Rıza* isimli ilk albümünü çıkardı.
2002'de *Gözleri İntihar Mavi* isimli ilk şiir kitabını yayınladı. Kitabı 48. baskıya ulaşarak bir rekora imza attı.
Akciğer kanserine yakalanan Hayaloğlu, 3 Mart 2009'da tedavi gördüğü Bakırköy Acıbadem Hastanesi'nde 56 yaşında hayata gözlerini yumdu. Cenazesi Küçükarmutlu Cemevi'nde ve Yeniköy Merkez Camisi'nde düzenlenen iki törenin ardından Yeniköy Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Mehmet Topal (Oturan. Elinde kılıç olan)

1953 yılında Elazığ'da doğdu. İlk, Orta ve Liseyi Elazığ'da bitirdi. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümünde okudu. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nin Halkla İlişkiler Bölümü'nü bitirdi.
Gazeteciliğe 1971 yılında Elazığ'da günlük olarak yayınlanan yerel ULUOVA Gazetesi'nde

başladı. Bu gazetede Muhabir, Köşe Yazarı, Başyazar ve Yazı İşleri Müdürü olarak uzun yıllar çalıştı. Binlerce haber, röportaj ve köşe yazısında imzası bulunmaktadır. 1974 yılında kısa dalgadan yayın yapan Elazığ Sanat Enstitüsü Radyoevi'nde "spiker" ve "program yapımcısı" olarak görev yaptı.
1978-1983 yılları arasında Elazığ Belediye Başkanlığında "Özel Kalem Müdürlüğü" ve "Basın-Halkla İlişkiler" görevlerini üstlendi. Buradan istifa ederek ayrılan Topal, bir süre serbest ticaret yaptı.
Ulusal Gazetelerden Tercüman'ın, Bulvar'ın, Haber Ajanslarından Akajans'ın Elazığ Muhabiri olarak uzun yıllar görev yaptı. Birçok Ulusal dergide makaleleri yayınlandı. Bölge Gazetesi "Ekspres"in 5 yıl süreyle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Müdürlüğünü, Ulusal Günaydın Gazetesi'nin Elazığ Bölge Müdürlüğünü, Güneş Gazetesi'nin Elazığ Temsilciliğini yaptı. 1990 yılında Günaydın Gazetesi'nin Elazığ Bölge Tesisleri'nin kuruluşunu gerçekleştirdi.
1980'de kısa adı EFTUD olan Elazığ Folklör ve Turizm Derneği'ni, 1981'de Cüzzamla Savaş Derneği Elazığ Şubesini, 1988'de Fırat Havzası Gazeteciler Cemiyeti'nin kuruluşlarını gerçekleştirdi. EFTUD ile GAZETECİLER CEMİYETİ'nde Başkanlık, Cüzzamla Savaş Derneği'nde Başkan Yardımcılığı yaptı.

Gazeteci-Yazar ve Halkla İlişkiler Uzmanı olan Mehmet Topal'ın "ÇIRPINIRDI KARADENİZ", "ELAZIĞCA" ve "ATATÜRK ELAZIĞ'DA" adlarında yayınlanmış üç kitabı bulunuyor. Mehmet Topal, emekli bir gazeteci olup, evli ve üç çocuk babasıdır.

Zekeriyya Bican (Sol başta oturan asker.)

01.04.1955 Yılında Elazığ'da dünyaya geldi. İlk öğrenimini 1967'de İsmet Paşa İlkokulu'nda, orta öğrenimini 1970'te Atatürk Ortaokulu'nda ve lise öğrenimini 1973'te Atatürk Lisesi'nde tamamlamıştır. Elazığ DMMA Makine bölümünü bitirerek Makine Mühendisi oldu. Elazığ lisesinde iki dönem öğretmenlik yaptıktan sonra, Mühendislik Hizmetlerine başladı. Şair evli ve iki çocuk babasıdır.

Bican, öğrenim hayatı sırasında tiyatroyla da ilgilendi.1974 yılında, "Elazığ Bağımsız Tiyatro Gurubu" nu kurdu ve 1979 Yılına dek başkanlığını yaptı. Bu yıllar içerisinde yedi tiyatro eserini sahneye koydu. Tiyatro eserleri 1976 yılında Hergün Gazetesi'nde günlük olarak yayınlandı. 2006 yılında yazarak Elazığ Valiliği'ne hediye ettiği "Harput'tan Çanakkale'ye Düşen Yıldızlar" adlı tiyatro eserini de ELESKAV adına "Manas Yayıncılık" Elazığ'da yayınlanmıştır.

Tiyatronun konusuna gelince; tarihi gerçekler ışığında, 1914'de vatan savunması için Harput'tan, Çanakkale'ye giden ve savaşarak şehit düşen Harputluları ve gösterdikleri kahramanlıkları anlatılmaktadır. Tiyatronun ilk sahnelenmesi Elazığ'da gerçekleştirilmiş olup Fatih Lisesi öğrenci ve öğretmenlerince üstün başarıyla sahnelenmiş ve seyircilerinin büyük beğenisini toplamıştır.

Halen Makine mühendisliği görevini sürdürmesine rağmen, başta şiir olmak üzere, edebiyatın birçok dalıyla ilgilenmektedir. 1973'ten itibaren yerel ve ulusal basında birçok şiir ve hikâyesi yayınlandı. Şiir konularına bakıldığında; aşk, tabiat ve sosyal içerikli şiirlerden oluşmaktadır.

Yazar, romanlarında yöresel hikâyelere yer verir ve hikayeleri gerçek kahramanlara ve olaylara dayanır.

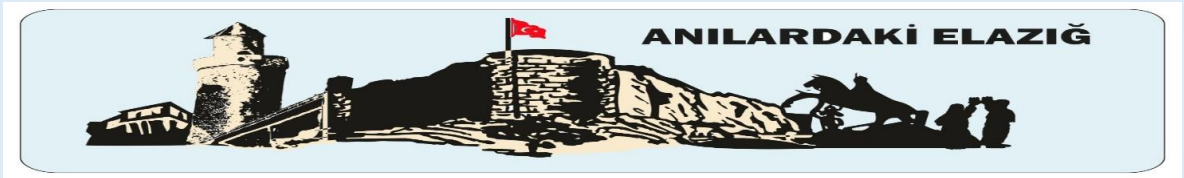
Edibe MÜCEK (Kılıçlı öğrencinin yanında oturan bıyıklı asker)

Tiyatro kolunun tek kız öğrencisi. Mezun olduğu Elazığ Lisesi'nde Edebiyat Öğretmenliği 'de yaptı. Edibe Müçek'i arkadaşı Mehmet Topal'ın kaleminden aktarıyoruz.

"Elazığ Lisesi'nden sınıf arkadaşım emekli edebiyat öğretmeni Edibe Mücek (Gezgin) ile Namık Kemal'in "Vatan Yahut Silistre" adlı tiyatro eserinde oynamıştık. Ben başrolde İslam beyi oynuyordum. Edibe Mücek; kale komutanı Sıtkı beyin kızı Zekiye olarak benim sevgilim rolünü canlandırıyordu. Dolu dolu geçen lise yıllarının ardından her birimiz hayat rüzgarıyla başka başka yerlere savrulduk.

Bu fotoğraftaki arkadaşlarımızdan şair Yusuf Hayaloğlu ve gazeteci Servet Kabaklı'nın ardından son olarak; edebiyatçı Edibe Mücek kardeşimiz de kalp krizi sonucu İstanbul'da yaşama veda etti. Ruhun şad, mekânın cennet olsun Edibe..."

benim
öykülerim
ELAZIĞ FIKRALARI
MOLLAKENDİ BELEDİYESİ
MOLLA AHMET PEYKERİ
EKREM KATI
Harput Emir'i ve Türk Orduları Başkumandanı
BELEK GAZİ
Murat Sevinç
EKREM KATI
ELAZIĞ ÇOCUK OYUNLARI
MURAT SEVİNÇ
SİİRLER'DE ELAZIĞ
EKREM KATI
Resimleyen Murat Sevinç
HARPUT SÜT KALESİ TARİHİ
Murat Sevinç
SİZGİ ROMAN
ÇAYDA ÇIRA
Murat Sevinç
ELAZIĞ MASALLARI
Sami Demirbağ - Hayri Uğur
Resimleyen Murat Sevinç
ANILARDAKİ ELAZIĞ
EKREM KATI
Resimleyen
HARPUT EFSANELERİ
DERLEYEN: MEFTUNE GÜLER GÜL
RESİMLEYEN: MURAT SEVİNÇ
BORDO YAYINLARI
BORDO YAYINCILIK
Yeni Mah. Gazi Cad. No:36 Yüce Pasajı Kat: 1/105
Tel: 0424 2361284
ELAZIĞ

ANILARDAKİ ELAZIĞ

LOBİK ÇORBASI

Malzemeler:
1 su bardağı lobik (börülce de olur)
1 su bardağı aşurelik buğday
1 kuru soğan
1 çorba kaşığı domates salçası
1 domates
yarım çay bardağı sıvı yağ
kırmızı pul biber
nane
tuz
8 bardak et suyu

Hazırlanışı:
Lobik ve buğdayımızı bir gün öncesinde suya bırakalım ki uzun süre pişirmemize neden olmasın. Bir tencereye kuru soğanımızı küçük küçük doğrayıp sıvı yağda kavuruyoruz. 3 dk sonra domatesimizi ve arkasından salçamızı ekleyip 2dk kadar karıştıralım. Elimizde et suyu varsa kullanalım yoksa da normal suyumuzu ekleyelim kaynayınca lobik ve buğdayımızı da ekleyip altını kısalım yavaş yavaş pişsin. 40 dk kadar ocakta tutun ve kıvamına ulaşınca baharat ve nanemizi tuzumuzu ekleyip 1-2 daha kaynatıp tamamdır. Afiyetler olsun.

Çaydaçıra'nın sembolü: Üç Mum